

vergadering **22**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 21 januari 2015

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
VERWELKOMING VAN EEN BEZOEKER	5
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Ingrid Pira, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen – 216 (2014-2015) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	5
ACTUELE VRAAG van Elke Van den Brandt aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de conclusies uit het jaarverslag 2013 van de Woonzorglijn ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de strijd tegen ouderenmis(be)handeling in woonzorgcentra ACTUELE VRAAG van Griet Coppé aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de klachtenbehandeling bij de Woonzorglijn	6
ACTUELE VRAAG van Caroline Croo aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de HPV-test voor de opsporing van baarmoederhalskanker ACTUELE VRAAG van Cindy Franssen aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de screening voor baarmoederhalskanker ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de HPV-test voor de opsporing van baarmoederhalskanker	11
ACTUELE VRAAG van Bart Van Malderen aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de alarmerende signalen betreffende de problemen bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)	15
ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van een bevraging bij zelfstandige onthaalouders	19
ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de arbeidsmobiliteit tussen Vlaanderen en Nederland	22
ACTUELE VRAAG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over duurzaamheid en gezondheid in de Vlaamse viskweekindustrie	25
ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de reactie van de minister op een geannuleerde schooluitstap naar Brussel wegens de actuele veiligheidsproblematiek	28
ACTUELE VRAAG van Jan Bertels aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de rol van Vlaanderen bij het tekort in Entiteit 2 van de Belgische begroting	33

ACTUELE VRAAG van Björn Rzoska aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de onrustwekkende Vlaamse begrotingscijfers	
ACTUELE VRAAG van Matthias Diependaele aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de verduidelijking bij de huidige verwachtingen met betrekking tot de afsluiting van begrotingsjaar 2014	33
ACTUELE VRAAG van Stefaan Sintobin aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de kerntakenoefening bij de Vlaamse overheid	
ACTUELE VRAAG van Ingrid Lieten aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de kerntakenoefening bij de Vlaamse overheid	40
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Benoeming van zestien leden van de raad van bestuur	45
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen in het bureau	45
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Ingrid Pira, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen	
– 216 (2014-2015) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	46
MOTIE van Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Guy D'haeseleer, Tom Van Grieken, Anke Van dermeersch en Barbara Bonte tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Integratie en Inburgering 2014-2019	
– 137 (2014-2015) – Nr. 2	
Hoofdelijke stemming	47
MOTIE van Peter Wouters, Ward Kennes, Bart Somers, Willy Segers, Michel Doomst en Nadia Sminate tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Integratie en Inburgering 2014-2019	
– 137 (2014-2015) – Nr. 3	
Hoofdelijke stemming	47
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	47
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	50
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	50

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Tine Soens: ambtsverplichtingen;

Björn Anseeuw, Emmily Talpe: familieverplichtingen;

Caroline Bastiaens, Barbara Bonte, Ann Brusseel, Danielle Godderis-T'Jonck, Jan Hofkens, Lies Jans, Mercedes Van Volcem: gezondheidsredenen.

Minister-president Bourgeois heeft zich verontschuldigd wegens verblijf in het buitenland.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St. VI.Parl. 2014-15, nr. 60/15*)

VERWELKOMING VAN EEN BEZOEKER

De voorzitter: Dames en heren, graag verwelkom ik op de bezoekerstribune de heer Hendrik Christiaan Crafford Krüger, lid van de Nasionale Vergadering van Suid-Afrika voor de Demokratiese Alliansie.

De heer Krüger verblijft enkele dagen in Nederland en Vlaanderen om de reguleringsimpactanalyse en de wetsevaluatie te bestuderen, en maakt tevens van de gelegenheid gebruik om kennis te maken met het federale en het Vlaams Parlement. Hij wordt in deze academische én politieke uitstappen begeleid door onze gewezen collega, nu senator, professor Lode Vereeck.

Mijnheer Krüger en professor en gewezen collega Vereeck, hartelijk welkom in onze Vlaamse assemblee. (*Applaus*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Ingrid Pira, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen – 216 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Björn Rzoska bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, ik vraag de spoedbehandeling van een voorstel van resolutie betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Elke Van den Brandt aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de conclusies uit het jaarverslag 2013 van de Woonzorglijn

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de strijd tegen ouderen-mis(be)handeling in woonzorgcentra

ACTUELE VRAAG van Griet Coppé aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de klachtenbehandeling bij de Woonzorglijn

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Collega's, als u vragen of klachten hebt over woonzorgcentra, kunt u bellen naar de Woonzorglijn. U kunt er informatie krijgen en klachten indienen.

Uit het recentste jaarverslag blijkt dat het aantal klachten lichtjes gedaald is. Dat is in eerste instantie een positief element; de kwaliteit van onze woonzorgcentra is blijkbaar vooruitgegaan. Maar als we de cijfers nader bekijken, zit er iets verontrustends in. Slechts 30 procent van de klachten wordt als gegrond beschouwd; het merendeel wordt als ongegrond beschouwd.

Een deel van de klachten gaat over het tekort aan personeel. De rusthuisbewoners of hun familie bellen dus naar de Woonzorglijn om te melden dat er te weinig personeel is om voor de ouderen te zorgen. Die klacht klinkt u wellicht bekend in de oren want ook het personeel klaagt erover en de woonzorgcentra zelf ook. Dat is ons niet onbekend.

Als de zorginspectie die klacht analyseert, stelt ze vast dat er volgens het decreet toch genoeg personeel is. Dus er is geen probleem. Dus die klacht is ongegrond. Dan moeten we, of u toch als minister, ons de vraag stellen: tiens, in plaats van de klacht als ongegrond te klasseren, moeten we misschien eens naar de kern van de zaak kijken en vaststellen dat de vraag terecht is. Dan stellen we misschien vast dat er effectief een personeelstekort is om de zorg te bieden die de mensen nodig hebben. Het personeel loopt zich de benen van het lijf maar komt er niet. Ze doen hun uiterste best, maar komen er niet om de ouderen volledig de zorg te geven die ze verdienen.

Minister, hoe gaat u de verschillende klachten analyseren? Hoe gaat u daar conclusies uit trekken om uw beleid bij te sturen?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, de publicatie van het Jaarverslag 2013 van de Woonzorglijn, dat deze week werd gepubliceerd, ging in Het Belang van Limburg gepaard met een artikel over een 90-jarige vrouw die in het woonzorgcentrum ongelukkig gevallen was en enkele weken aan haar lot werd overgelaten ondanks hevige klachten over pijn. Uiteindelijk bleek die pijn voort te komen van haar val. Ze had enkele gebroken ribben.

En voor alle duidelijkheid: ik wil dit voorval niet veralgemenen. Dat wil ik benadrukken. In de meeste rusthuizen en woonzorgcentra werkt zeer degelijk personeel, dat zeer kwaliteitsvolle zorgen verleent. Maar helaas bevestigt de

uitzondering in dezen ook de regel en is elke situatie waarin een oudere verkeerd behandeld of mishandeld wordt, er eentje te veel.

Volgens het jaarverslag van de Woonzorglijn hebben 360 rusthuisbewoners effectief een klacht ingediend. Dat geeft toch aan dat er nog werk aan de winkel is. De meeste klachten die gegrond werden verklaard, gingen over hulp en bijstand, de personeelsomkadering en het toedienen van medicatie.

We moeten de woonzorgcentra en rusthuizen niet over dezelfde kam scheren of in een negatief daglicht stellen, maar we moeten wel daadkrachtig reageren op de wantoestanden, daar waar ze effectief worden vastgesteld.

Minister, hoe wilt u de misbehandeling – laat ons het zo benoemen – van ouderen in rusthuizen, daar waar ze effectief wordt vastgesteld, concreet aanpakken? Of, positiever geformuleerd: hoe wilt u de kwaliteit in onze woonzorgcentra garanderen en verder optimaliseren?

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé (CD&V): Minister, collega's, ik wil beginnen waarmee de vorige spreker eindigde. De kwaliteit van onze woonzorgcentra wordt goed gecontroleerd. In ieder woonzorgcentrum is er een interne klachtenprocedure. Het is dan ook goed dat er van heel dichtbij klachten kunnen worden ingediend in het woonzorgcentrum zelf. Net doordat er klachten waren die niet werden behandeld, is er in het verleden een procedure ontwikkeld, namelijk het opstarten van een Woonzorglijn, zodat de mensen die niet gehoord worden dan toch hun klacht kunnen indienen.

In het jaarverslag van 2013 valt op dat 62 procent van de gemelde klachten, vooral van familieleden van personen die verblijven in het woonzorgcentrum, ongegrond worden verklaard. Minister, de Woonzorglijn is eigenlijk de opvolger van de Rusthuis-Infofoon. Is het mogelijk om in de toekomst regelmatig een evaluatie uit te voeren? Een e-mail versturen kan heel snel, maar het blijft toch wel uiterst belangrijk voor de bewoners dat de klachten goed worden opgevolgd. Minister, bent u bereid om verder te evalueren?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, uit de cijfers 2013 van de Woonzorglijn blijkt dat het aantal klachten lichtjes is gedaald.

Mevrouw Van den Brandt, natuurlijk kunt u zeggen dat het feit dat een aantal klachten werden behandeld en ongegrond blijken te zijn, een jammerlijke zaak is. De Woonzorglijn onderzoekt de klachten die het ontvangt ernstig. Ik kan u verzekeren dat aan alle klachten opvolging wordt gegeven in de zin dat ze worden onderzocht. En als er aanleiding toe is en de situatie levensbedreigend kan zijn, wordt er onmiddellijk geïntervenieerd met de Zorginspectie. Als dat niet zo is, wordt de klacht onderzocht, wordt er aangemaand om te remediëren en wordt er via de Zorginspectie gecontroleerd of men de afgesproken remediëring ook effectief heeft uitgevoerd.

In dat systeem van kwaliteitsbewaking in onze woonzorgcentra is er een hele cascade. Er is inderdaad wat in de normering is bepaald, maar er is ook het kwaliteitsdecreet. Woonzorgcentra zijn verplicht een kwaliteitsbeleid te voeren en ze zijn, mijnheer Janssens, ook verplicht om een beleid te voeren met betrekking tot grensoverschrijdend gedrag, zoals ouderenmishandeling. Al onze voorzieningen – en dat gaat breder dan woonzorgcentra, het gaat over alles wat onder de Vlaamse welzijnsbevoegdheid valt – zijn verplicht om op dat vlak een specifiek beleid uit te tekenen.

Woonzorgcentra hebben ook een interne klachtenbehandeling. Ze moeten dat ook meedelen aan de bewoners. Er bestaat dus een heel systeem om ervoor te zorgen dat de kwaliteit echt wordt bewaakt. Als er signalen zijn dat dat niet zo is, wordt dat ernstig en snel opgevolgd.

U weet ook dat er via het registreren van outcome-parameters een aantal elementen werden vastgesteld als zijnde relevant voor de kwaliteit. We proberen die parameters te registreren en bekend te maken om op die manier ook de outcome van de kwaliteit van onze woonzorgcentra meer publiek transparant te maken.

We zijn ook bezig met het enquêteren van de bewoners van alle Vlaamse woonzorgcentra om ook hun subjectieve beleving op te nemen in die externe evaluatie van de kwaliteit en het zichtbaar maken van de kwaliteit.

Wat we de volgende weken en maanden zullen doen met de Woonzorglijn, is bekijken of we die kunnen integreren met andere infolijnen van de Vlaamse overheid in de sector Welzijn. We doen dat op basis van een aanbeveling van de ombudsman. De Woonzorglijn behandelt meer dan alleen maar klachten. Er worden ook heel veel vragen om informatie gesteld. Een van onze grootste issues is dat we onze woonzorgcentra ertoe moeten aanzetten om duidelijke informatie te blijven geven. We zijn aan het bekijken of we dit kunnen integreren om meer klantvriendelijk te zijn en of we meer in de backoffice kunnen organiseren om onze dienstverlening beter te maken.

Als het oudermishandeling betreft, is er sinds 2012 een risicotaxatiesysteem ontwikkeld voor onze sectoren. We zijn nu aan het bekijken hoe we dat in gebruik kunnen nemen in de sector van de residentiële ouderenzorg. Het betreft een systeem waarbij de hulpverlener via eenvoudige vragen kan inschatten of er een probleem kan zijn dat ernstige opvolging verdient. We zullen ook dat risicotaxatiesysteem proberen te introduceren in de werking van onze woonzorgcentra.

Wat de personeelsnormering betreft, weet u natuurlijk dat dit niet zozeer een kwestie is van het decreet, maar dat de financiering van het zorgpersoneel tot enkele maanden geleden een kwestie was van het RIZIV en dat wij nu bevoegd zijn geworden. Dat is een grote uitdaging in het nieuw te ontwikkelen financieringssysteem in Vlaanderen. De zorgzwaarte in onze woonzorgcentra neemt toe. Het RIZIV heeft sinds 2013 geen RVT-statuten meer toegekend. We zullen moeten bekijken in Vlaanderen hoe we in het nieuwe financieringssysteem een aantal elementen kunnen integreren die kunnen toelaten dat we de zorgzwaarte beter onderbouwen en financieren. Het zal een hele opgave zijn om dat te doen. We proberen dat uiteraard te doen in overleg met de sector. De eerste oefening die er zit aan te komen, is die met betrekking tot de verbreding van het toepassingsgebied van de animatievergoeding. U weet dat werd afgesproken dat deze vergoeding zal worden gealigneerd op het criterium zorgzwaarte. Op die manier moeten we proberen om aan de problematiek van de personeelsnormering een meer globale nadruk te geven binnen de nieuwe Vlaamse bevoegdheden.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, minister, ik meen dat ik uit uw antwoord mag afleiden dat u mij gelijk geeft. U zegt dat als ouderen of de familie van ouderen klagen dat er te weinig personeel is – een klacht die we ook van het personeel en van de rusthuizen zelf horen – dat dan niet zozeer ligt aan de ouderen die te veel zeuren, maar aan het feit dat er momenteel effectief te weinig personeel is om de zorg te bieden die nodig is voor onze ouderen. Dat leid ik af uit uw antwoord, ik hoop dat dat correct is. Het is heel erg nodig.

Voor de kwaliteit moeten we nog veel meer doen. We hebben een aantal indicatoren, u haalt die ook aan. Dat is positief, maar een aantal zaken wordt niet

gemeten. Deze week kwam nog in het journaal dat er voor incontinentie geen kwaliteitsbeleid is. Rusthuizen die de ouderen actief begeleiden om de plasproblemen op te lossen, worden daar niet voor beloond. Het is een heel intensief werk, maar er is geen enkele omkadering, geen enkele stimulans. Integendeel, het is gemakkelijker om zo veel mogelijk ouderen gewoon luiers aan te doen, dan moeten ze niet meer worden begeleid naar het toilet. Het lijkt me een heel pervers effect. De manier waarop we kwaliteit begeleiden, kan nog heel veel verbeteren. De mensen in onze rusthuizen verdienen ook onze beste kwaliteitsvolle plekken in onze zorginstellingen.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u verwees naar de kwaliteitsmeting. Die bestaat inderdaad, maar desalniettemin zijn er hier en daar nog wantoestanden. Gelukkig zijn ze eerder uitzondering dan regel.

We hebben met zijn allen veel respect voor het vaak zware werk dat de zorgkundigen met hart en ziel elke dag uitvoeren. De problemen en klachten worden vaak veroorzaakt door toenemende werkdruk. Ik wil dan ook uw bijzondere aandacht vragen voor de problemen die gepaard gaan met de toenemende werkdruk in de woonzorgcentra en in de rusthuizen. Dat zijn immers de plaatsen waar onze ouderen op een aangename manier van hun oude dag moeten kunnen genieten. De kwaliteit van de dienstverlening moet prioritair zijn.

Mevrouw Griet Coppé (CD&V): Voorzitter, collega's, ik ben eigenlijk blij met het antwoord. Het getuigt ervan dat de minister dagelijks de klachten opvolgt die binnenkomen via het Agentschap Zorg en Gezondheid en dat er wordt gezocht naar een oplossing. Onze ouderen, onze senioren, verdienen, ook als ze zwaar zorgbehoevend zijn, de beste zorg. Daarover gaat deze actuele vraag uiteindelijk.

Minister, het zou goed zijn om na te gaan hoe de meldpunten kunnen worden gestroomlijnd, want dat is voor de bevolking niet altijd duidelijk. Als er effectief een klacht is die niet wordt opgevolgd in een woonzorgcentrum, waar kunnen die mensen dan terecht? Door de jaren heen is de zorgzwaarte in de woonzorgcentra enorm toegenomen. Ik heb ook uit uw antwoord begrepen dat u mee zoekt hoe, onder meer met middelen van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) meer personeel kan worden ingezet in de woonzorgcentra.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

De heer Peter Persyn (N-VA): Minister, u maakt inderdaad werk van de kwaliteit van zorg en ondersteuning waarvan de klachtenbehandeling een essentieel onderdeel is. Wij staan dan ook achter het instrument van de Woonzorglijn.

Ik heb wel twee bedenkingen. Er is inderdaad dringend nood aan een integratie van de meldpunten, zeker nu ouderenzorg een homogeen Vlaamse bevoegdheid is die ook de thuiszorg van bejaarden omvat. Hoe zult u dat in de toekomst oplossen? Hebt u daar al enig zicht op?

Daarnaast weten we ook dat elk kanaal voor registratie of melding lijdt onder een zware onderregistratie en dus onderdetectie. We vermoeden dat als er 360 klachten zijn, er wellicht veel meer ongenoegen en onvrede is. Hoe zult u deze onderdetectie in de toekomst het hoofd bieden?

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Het is goed dat mensen hun klachten kunnen meedelen. Zo kan de zorginstelling daarmee aan de slag gaan. We stellen vast dat het aantal klachten is gedaald. Dat wijst erop dat men daar effectief mee

aan de slag gaat en dat er permanent wordt bijgestuurd. Het is normaal dat die klachten gaan over de hulp- en dienstverlening, dat is de corebusiness.

Minister, u sprak ook over dat risicotaxatie-instrument dat in 2012 in werking is getreden en dat het risico op ouderenmishandeling meet. Het werd al geïmplementeerd in thuiszorg en in sociale diensten van OCMW's. U hebt gezegd dat u ook de bedoeling hebt om dit uit te breiden naar rusthuizen en ziekenhuizen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp-a): Minister, wat mij vooral is opgevallen in dat verslag, is dat van het aantal dossiers dat in 2013 is beëindigd, slechts de helft op een bevredigende manier is opgelost. De andere helft is ofwel niet opgelost, ofwel kleeft men er het label onomkeerbaar of onoplosbaar op, ofwel is het maar gedeeltelijk opgelost. Met andere woorden, een op de twee klachten die u gegrond verklaart, raakt achteraf niet opgelost. Legt u zich daar zomaar bij neer? Kan dat? Wilt u niet ten gronde bekijken wat daar fout gaat? Wat moet er gebeuren in een van de twee gevallen dat een klacht gegrond is en er toch geen redelijke oplossing uit de bus komt?

Minister Jo Vandeurzen: Wanneer de klachten gegrond worden verklaard, dan wordt er gekeken of ze een oplossing krijgen. Als ze niet onmiddellijk worden opgelost, dan wordt met de Zorginspectie afgesproken dat men daar bij het inspectiebezoek op terugkomt en nagaat of de remediëring effectief heeft plaatsgevonden. Nu zijn er ook een aantal klachten waar er niet veel meer te remediëren valt. Wanneer men een vaststelling doet waar men niet meer kan corrigeren, dan kan men alleen maar maatregelen nemen om soortgelijke klachten te voorkomen.

We proberen de afspraak tussen de Woonzorglijn en de Zorginspectie zo duidelijk mogelijk te maken. Er wordt opgevolgd wat er moet gebeuren bij het oplossen en remediëren in functie van vastgestelde en gegrond verklaarde klachten.

Wat het risico van een onderregistratie van klachten of meldingen betreft, is het belangrijk te beseffen dat men in eerste instantie moet investeren in een klachtenbehandelingssysteem binnen de voorziening. Ook moet via het Kwaliteitsdecreet binnen de voorziening de nodige aandacht worden gevraagd voor een aantal kwalitatieve beleidsaspecten.

Het is niet realistisch om te denken dat je dat allemaal in een keer rechtstreeks naar het niveau van een centrale klachtenbehandeling kunt brengen. Dat is een veel te grote stap en een te selectieve trechter. Je moet een brede basis hebben in de gevoeligheid voor, de behandeling van en de reactie op klachten. Dat is wat er gebeurt door daar in het kwaliteitsdecreet aandacht voor te vragen. Dat is wat er gebeurt in de woonzorgcentra, door in de regelgeving te eisen dat men benoemt wie de klachtenbehandelaar in de voorziening is. De betrokkenen moeten dat ook weten, ze moeten daarover worden geïnformeerd. Ook de bewonersraad moet worden geïnformeerd over de klachten en de wijze waarop ze zijn behandeld. Zo probeer je te zorgen dat het systeem op zichzelf al een grote gevoeligheid heeft en dat je daarop adequaat reageert.

Inzake de personeelsproblematiek kan ik bevestigen dat we in het zoeken naar een nieuw financieringssysteem, moeten nagaan hoe we de zorgzwaarte voldoende laten doorwegen in de manier waarop de financiering is opgebouwd. Dat is het enige structurele antwoord dat we kunnen geven op de stijgende zorgzwaarte in onze woonzorgcentra. Daarbij zullen we moeten afbakenen wie het publiek is, wie de mensen zijn die het beste kunnen rekenen op een goede opvang in een woonzorgcentrum. Dat soort debat is het debat dat in de komende

periode moet plaatsvinden, in functie van de overname van de bevoegdheden die we vanuit het RIZIV zullen ontvangen.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, 70 procent van de mensen in rusthuizen, bijna drie op vier, is zwaar zorgbehoevend. Bijna de helft van de mensen in rusthuizen heeft een vorm van dementie. Dat betekent dat de omkadering die die mensen nodig hebben, veel groter is dan in andere zorgvoorzieningen. Dat betekent ook dat we meer personeel moeten hebben. Mensen moeten worden begeleid bij dagelijkse activiteiten, ze moeten worden verzorgd. U geeft nu toe dat dat personeel er momenteel niet is. Ik ben blij dat u ons daarin tegemoetkomt. Het zou erger zijn als u dat zou ontkennen. Groen zal dit opvolgen en erop toezien dat u de extra personeelsinzet waarmaakt. Het is uw bevoegdheid en ik hoop dat u ons in de komende maanden een positief antwoord kunt geven, dat er extra personeel komt voor de zwaar zorgbehoevende mensen in rusthuizen.

Als we onze ouders naar een rusthuis brengen, willen we dat allemaal kunnen doen zonder schuldgevoel. We willen dat ze goed worden verzorgd, dat we naar huis kunnen gaan met een gerust hart, wetende dat onze ouders in goede handen zijn.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, het is de bekommernis van ons allen om het aantal klachten van rusthuisbewoners te doen afnemen en de kwaliteit van de zorg te doen toenemen. Ik wil er toch hard op aandringen dat u in de uitzonderlijke gevallen van wantoestanden, met hulp van de zorginspectie daadkrachtig optreedt, en daar waar nodig het kaf van het koren scheidt.

Mevrouw Griet Coppé (CD&V): Minister, mensen die in de zorg werken, hebben zeker het beste voor met de taak die ze hebben gekregen in de woonzorgcentra, en die woonzorgcentra doen er alles aan om de klachten op te vangen. Dat is ook te zien aan de cijfers van de Woonzorglijn, namelijk 360 op een heel jaar. Je kunt zeggen dat dat veel is, maar het toont ook dat er vooraf al een filter is geplaatst om de vele klachten op te vangen.

Minister, ik ben tevreden dat u de klachten zoveel mogelijk zult voorkomen door het personeel daartegen te wapenen en via de bevoegdheden die we van de federale overheid krijgen, door het personeel in te zetten dat nodig is.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Caroline Croo aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de HPV-test voor de opsporing van baarmoederhalskanker

ACTUELE VRAAG van Cindy Franssen aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de screening voor baarmoederhalskanker

ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de HPV-test voor de opsporing van baarmoederhalskanker

De voorzitter: Mevrouw Croo heeft het woord.

Mevrouw Caroline Croo (N-VA): Vandaag blijkt dat slechts 60 procent van de vrouwen zich laat screenen op baarmoederhalskanker, hetzij uit gêne, ongemak of onwetendheid. Dit is een heel lage dekkingsgraad. Nochtans zou een degelijke screening heel wat levens kunnen redden. Die screening gebeurt vandaag door de paptest, het zogenaamde uitstrijkje.

Volgens de Europese richtlijnen en de richtlijnen van de World Health Organization (WHO) moet deze test evenwel om de drie tot vijf jaar worden herhaald bij vrouwen van 25 tot 64 jaar. Nu beveelt het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg aan om die paptest te vervangen door de HPV-test (humaan papillomavirus) voor vrouwen boven de 30. Het blijkt immers beter te zijn om een uitstrijkje te screenen op het humaan papillomavirus in plaats van op celafwijkingen veroorzaakt door het virus. Er is immers een rechtstreeks verband tussen de aanwezigheid van het virus en baarmoederhalskanker. Daarnaast is er ook nog het voordeel dat de test ook maar om de vijf jaar moet worden herhaald. De onderzoekers stellen echter vast dat vrouwen duidelijk beter worden beschermd tegen invasieve kankers indien men deze HPV-test als begintoestand gebruikt, en niet enkel als opvolgingstest. Voor vrouwen tussen 25 en 30 jaar zou de paptest wel de norm blijven.

Het is duidelijk dat vandaag te weinig vrouwen zich laten screenen op baarmoederhalskanker, met tragische gevolgen. Het gaat over ongeveer 643 nieuwe gevallen per jaar, met ongeveer 190 overlijdens. Minister, wat kunt en zult u doen om de sensibilisatie over en de preventie van baarmoederhalskanker op te drijven?

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen (CD&V): Voorzitter, minister, jaarlijks krijgen 350 vrouwen in Vlaanderen het slechte nieuws dat ze baarmoederhalskanker hebben. We weten reeds langer dat er een verband is tussen baarmoederhalskanker en HPV. Deze week kwam het rapport uit van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg over de HPV-test. Samen met het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV-ISP) en het Kankerregister kwam men tot de vaststelling dat het gebruik van die HPV-test veel effectiever zou zijn. Dat zou inderdaad heel wat vrouwen ouder van 30 jaar beter beschermen tegen baarmoederhalskanker. Bovendien is het ook goedkoper.

De HPV-test heeft heel wat voordelen. Vooreerst wordt er gescreend op het virus zelf. Men gaat dus eigenlijk al sneller naar het preventieve. We weten dat u met uw gezondheidsdoelstelling van bevolkingsonderzoek naar kanker preventieve kankerscreening hoog in het vaandel heeft. Er kan ook heel wat gezondheidswinst worden geboekt met die screening, en ook zeker met deze HPV-test. Dat weten we. Zo zullen er op 100.000 geteste vrouwen 240 extra gevallen en 96 overlijdens kunnen worden vermeden. Elke winst die men ter zake kan boeken, is natuurlijk positief.

Minister, zult u uw Vlaams bevolkingsonderzoek naar baarmoederhalskanker in het licht van die nieuwe inzichten bijsturen in de richting van de bevindingen van het rapport?

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Er is al veel gezegd. Het lijkt me inderdaad belangrijk dat innovatieve en efficiënte methodes worden geïmplementeerd in de gezondheidszorg. Er is momenteel een unieke kans. Het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg heeft inderdaad een studie uitgebracht waaruit blijkt dat men het uitstrijkje bij vrouwen ouder dan 30 jaar eventueel zou kunnen vervangen door de HPV-test. Die HPV-test blijkt niet alleen efficiënter te zijn dan het uitstrijkje, ze is ook goedkoper gebleken. Ook blijkt dat het aantal overlijdens bij vrouwen sterk zou worden verminderd.

Als we een kostendaling kunnen realiseren, dan lijkt me dat zeer positief voor de overheid. In Nederland is men van plan om reeds in 2016 de HPV-test uit te rollen. Daar gaat men de HPV-zelftest ter beschikking stellen van vrouwen thuis.

De Universiteit Nijmegen heeft berekend dat een derde van de vrouwen die niet deelnemen, toch zou kunnen worden overhaald om deel te nemen aan dat bevolkingsonderzoek. Vlaanderen is verantwoordelijk voor preventie. We hebben hier een test die efficiënt is, die goedkoper is en die vrouwen toch meer zou kunnen aansporen om deel te nemen aan bevolkingsonderzoek. Minister, bent u bereid om deze aanbevelingen mee op te nemen in uw actieplan voor kankerpreventie?

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Voorzitter, collega's, uiteraard zullen we die aanbevelingen in het actieplan verwerken, maar alles in de juiste volgorde. Het is in Vlaanderen, en alleen in Vlaanderen, dat er een bevolkingsonderzoek met betrekking tot drie types van kanker bestaat. Dat is in andere delen van het land niet het geval, of niet in alle drie.

We hebben in 2013 een Gezondheidsconferentie georganiseerd om de drie programma's op elkaar af te stemmen: de baarmoederhalskankerscreening-, de borstkankerscreening- en de darmkankerscreeningprogramma's. Het laatste is het meest recent uitgerolde programma. Voor het uitstrijkje zijn we sinds 2013 in de redenering van een strategie binnen de gezondheidsdoelstelling kankerscreening.

De Vlaamse Regering heeft aan het kenniscentrum de vraag gesteld om na te gaan wat er het best zou gebeuren en wat de mogelijke wetenschappelijke evidenties zijn. Uiteraard zullen we rekening houden met die aanbevelingen. Het is niet zo evident om te zeggen dat het zeer snel besparingen met zich mee zal brengen. Zo zal het niet in elkaar zitten. Er moeten nog heel wat vragen worden beantwoord, uiteraard inzake terugbetaling. Zal de test worden terugbetaald of niet? Dat gebeurt uiteraard in overleg met minister De Block. Er moeten ook labo's zijn die aan de nodige kwaliteitsvereisten voldoen. Er moet een aanbesteding worden georganiseerd. Er moeten nog een heleboel keuzes worden gemaakt, bijvoorbeeld voor welk type test er zal worden gekozen. Er is dus nog een hele weg te gaan. Het onderzoek van het kenniscentrum is een belangrijk element in het actieplan dat aan de opvolging van de Gezondheidsconferentie wordt gekoppeld.

Er is ook verwezen naar de zelftest. Dat is absoluut interessant. Onze werkgroep is in de marge van het bevolkingsonderzoek vragende partij om daar in Vlaanderen een aantal experimenten mee te organiseren.

We gaan ook na hoe we de participatie aan de verschillende screeningsprogramma's kunnen opdrijven. Voor baarmoederhalskanker is er in de betrokken leeftijdsgroep een participatie van ongeveer 56 procent. Volgens de afspraken op de Gezondheidsconferentie moet dat naar 65 procent gaan. Er is nog een stuk weg af te leggen. Er is een werkgroep voor de drie screeningsprogramma's samengesteld om mensen te sensibiliseren. Er zijn historisch gegroeide initiatieven die elk met een deel sensibilisering bezig zijn. Dat moet vanuit een geïntegreerde benadering gebeuren. Die werkgroep heeft zich daarover gebogen. Er is een overheidsopdracht uitgeschreven om een partner te vinden die ons kan helpen met het opstellen van een groot sensibiliseringsprogramma en met het uitvoeren ervan.

Dat is de stand van zaken in verband met de screeningsprogramma's.

Mevrouw Caroline Croo (N-VA): Minister, het is positief dat u wilt ingaan op de vraag naar sensibilisering inzake baarmoederhalskanker. Het uitstrijkje is niet alleen belangrijk voor het opsporen van baarmoederhalskanker, maar ook voor andere seksueel overdraagbare ziektes die steeds meer voorkomen bij jongere mensen.

Mevrouw Cindy Franssen (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dit thema ligt u na aan het hart. U zegt zelf dat de participatiegraad naar boven moet. Volgens het kenniscentrum zou de invoering van de HPV-test ervoor kunnen zorgen dat de participatiegraad stijgt omdat de drempels minder worden. De intervallen van de controles zouden naar vijf jaar kunnen worden opgetrokken. We moeten ook rekening houden met vrouwen uit eerder precare situaties, die minder snel deelnemen aan dergelijke screenings. Kunt u inschatten wat het effect van de HPV-test zou kunnen zijn op de participatiegraad?

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Minister, ik ben alvast blij te horen dat u zult samenwerken met minister De Block. De zelftest wordt al uitgerold in Nederland. Het is een goede zaak dat we kunnen evalueren hoe het er daar aan toe zal gaan. Het is interessant dat u al experimenten zult opzetten omdat de zelftest erg belangrijk is voor vrouwen die vaak schroom en discomfort ervaren bij een uitstrijkje. Ik ben ervan overtuigd dat de zelftest de participatiegraad zal doen stijgen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, uiteraard sluit ik me aan bij de voorgaande sprekers. Als wij een methode hebben die tot betere resultaten leidt en die volgens sommigen tot 15 miljoen euro kan besparen, moeten we daarvoor gaan.

Ik wil nog één element toevoegen dat de vraagstellers nog niet hebben aangehaald, namelijk wie dat onderzoek doet. Mevrouw Saeys zegt terecht dat we met een zelftest de participatie sterk kunnen verhogen. Momenteel gebeuren de meeste uitstrijkjes bij de gynaecoloog, wat eigenlijk ook een taak is die bij de eerste lijn zou kunnen zitten, en daar misschien zelfs beter zou zitten. Het zou bovendien een hogere participatiegraad bereiken, door het feit dat het in die eerstelijnszorg zit.

Aangezien u toch bezig bent met de hervorming en de overname van de eerstelijnszorg, wil ik u vragen op welke manier u die kankerscreening mee wilt opnemen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Ik wil vooral de bekommernis uiten over het bereik van wat inderdaad een unieke nieuwe kans is. We weten allemaal uit voorgaande acties dat bepaalde groepen in onze samenleving, namelijk allochtonen en mensen in armoede, systematisch ondervertegenwoordigd zijn in het bereik van de screenings die we doen. Het lijkt mij belangrijk om van bij het begin die systeemfout te vermijden en die groepen ab initio mee te nemen als een bijzondere doelgroep, teneinde ook daar het verschil te kunnen maken.

Minister Jo Vandeurzen: Wat collega Van Malderen zegt, is juist. Dat is niet direct een systeemfout, het is gewoon een vaststelling dat degenen die wellicht de meeste gezondheidswinst zouden kunnen boeken door de keuze voor een bepaalde levensstijl of door te participeren aan screeningsprogramma's, net de groepen zijn die vaak het minst gemakkelijk te bereiken zijn. Dat is een uitdaging voor het gezondheidsbeleid in het algemeen, en ook specifiek voor de screeningsprogramma's. In die zin hebt u gelijk, mijnheer Van Malderen, dat dat een bijzonder aandachtspunt is. Als we de participatiegraad willen optrekken, zullen we ook in onze aanpak rekening moeten houden met die realiteit en die specifieke context.

Ik ben zeer blij door uw suggestie, mevrouw Van den Brandt, dat de Vlaamse Gemeenschap de eerste lijn gaat overnemen. Ik denk dat dat misschien iets te

voluntaristisch is. Wij zijn bevoegd geworden voor het Impulsefonds en een aantal belangrijke zaken, maar de terugbetaling van de prestaties van de artsen en zorgverstrekkers in de eerste lijn blijft tot nader order een kwestie van de ziekteverzekering.

Maar uw vraag is pertinent. Als je naar een eerstelijnsgezondheidsconferentie gaat, als je probeert na te denken over de ontwikkelingen in de eerste lijn, zal ook de vraag ter sprake komen welke opportuniteiten de huisartsen in de eerste lijn kunnen betekenen als het gaat over het motiveren van burgers om deel te nemen aan preventie en screeningsprogramma's. In die zin moet het punt in ieder geval mee worden genomen in het debat over de verdere ontwikkeling en ondersteuning van onze eerste lijn.

Ik moet nog even signaleren, collega's, dat Vlaanderen een aantal jaren geleden al gekozen heeft voor een HPV-vaccinatie. Wij proberen alle meisjes van 12 jaar te vaccineren. Ook daar behoren we tot de top en zijn we bij de eersten om onze verantwoordelijkheid te nemen.

We hebben die drie screeningsprogramma's nu goed in beeld. We proberen in de backoffice de nodige efficiëntiewinsten te boeken. We proberen ook te kijken hoe we op basis van het onderzoek van het kenniscentrum nieuwe inzichten kunnen verwerken in onze aanpak. Dat bewijst dat de methodologie om te werken met globale gezondheidsdoelstellingen hier in ieder geval succesvol zal zijn.

Mevrouw Caroline Croo (N-VA): Bij de HPV-vaccinatie bij meisjes mogen we ook niet uit het oog verliezen dat de screening nog altijd noodzakelijk blijft.

Mevrouw Cindy Franssen (CD&V): Minister, er verloopt vaak veel tijd tussen het verschijnen van een onderzoeksrapport over kanker, met een vooruitgang voor al die zaken, en het moment dat er effectief stappen ondernomen kunnen worden. Daarom is het ook belangrijk dat over die verschillende fases die nu nog doorlopen moeten worden, goed gecommuniceerd wordt. Dat is in het belang van de vrouwen zelf, want als zij nu een uitstrijkje moeten laten nemen, kan ik mij voorstellen dat zij zich onmiddellijk de vraag zullen stellen of dat een HPV-test zal zijn enzovoort. Ook in het kader van het nieuwe actieplan kanker moet zeer goed over die zaken gecommuniceerd worden. Dat is bijzonder belangrijk in heel dit proces.

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Minister, ik ben blij dat u dit in de eerstelijnsconferentie zult opnemen. Ik kijk alvast uit naar de experimenten die in Vlaanderen zullen worden uitgevoerd.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Bart Van Malderen aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de alarmerende signalen betreffende de problemen bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) is het vehikel van de Vlaamse overheid dat investeert in rusthuizen, gehandicaptenvoorzieningen, gebouwen waar de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's) aan de slag zijn en allerlei zaken. Mensen wachten vaak op de gepaste zorg. Als het lukt, krijgen ze die zorg ook. Het is dan ook heel belangrijk dat dit vehikel het juiste tempo aanhoudt. Ik ga ervan uit dat het ons menens is in Vlaanderen een hoogstaand welzijnsaanbod te garanderen. We moeten er dan ook voor zorgen dat we de infrastructuur hiervoor hebben.

De noden zijn gekend. We kennen allemaal de studies waaruit blijkt dat we in de woonzorgcentra jaarlijks letterlijk honderden plaatsen nodig hebben. Een financieringsvehikel is hiervoor bijzonder belangrijk. Dit is de aanleiding van deze actuele vraag.

Het moet me van het hart dat de afgelopen weken eigenlijk geen enkele week voorbij is gegaan waarin geen enkele sectororganisatie aan de alarmbel heeft getrokken. Volgens de sectororganisaties is er iets aan de hand met het VIPA en komt de continuïteit in gevaar. De toekomst van de werking van de organisaties komt hierdoor in het gedrang.

Volgens Zorgnet Vlaanderen zullen de prijzen in de rusthuizen met 20 procent stijgen. De CAW's, de wijkgezondheidscentra en de sector van mensen met een handicap hebben soortgelijke signalen gegeven. Ik kan nu al voorspellen dat de jeugdzorg binnenkort zal volgen.

De betrokkenen vinden dat het niet kan dat ze nog langer in onzekerheid moeten leven. De Vlaamse Regering heeft die onzekerheid gecreëerd. Op een bepaald ogenblik is 31 december 2014 de deadline geworden om technische dossiers in te dienen.

Minister, u hebt al verschillende keren verklaard dat u een nieuw systeem zou uitwerken. Mijn vraag is dan ook heel eenvoudig. Wat is het nieuwe systeem? Wanneer mogen we dat systeem verwachten? Wat zullen de criteria zijn?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, iedereen weet perfect wat het antwoord op deze actuele vraag is. Dit punt is de voorbije maanden immers al herhaaldelijk in de commissie en tijdens plenaire vergaderingen aan bod gekomen.

Met betrekking tot de woonzorgcentra heeft het Vlaams Parlement een resolutie aangenomen waarin staat dat het in de toekomst niet langer een optie is het investeringssysteem van het VIPA verder te gebruiken. Dit betekent dat een cesuur is gemaakt. Bepaalde dossiers zullen nog onder het oude stelsel worden behandeld. Vanaf een bepaald moment gaan we ervan uit dat iedereen naar de integratie van de infrastructuursubsidies in het nieuw financieringssysteem moet kijken.

Die cesuur is gemaakt. De financieel-technische plannen moesten voor het einde van 2014 ontvankelijk zijn verklaard. We hebben een aantal aanvragen ontvangen waarvoor de indieners vragen of ze nog in aanmerking komen voor de investeringssubsidies van het VIPA.

De Europese Commissie heeft ons laten weten dat de beslissing van de Europese Commissie uit 2006 om te werken met een alternatief financieringssysteem met jaarlijkse vergoedingen voor de investeringssubsidies in de residentiële ouderenzorg, de ziekenhuizen en de gehandicaptensector, moet worden gewijzigd. We werken momenteel aan die wijziging.

Mijnheer Van Malderen, u weet dat de budgettaire ruimte momenteel zeer beperkt is. In de beleidsnota staat dat we rekening moeten houden met de marge die we, wellicht naar aanleiding van de begrotingscontrole, eenmalig kunnen creëren om te zien op welke wijze we een aantal dossiers alsnog kunnen ondersteunen. Het zal altijd om een beperkt aantal dossiers gaan. De kans dat we tijdens een begrotingscontrole een enorm grote eenmalige marge kunnen creëren, is niet zo groot.

Dat is de context. We proberen dit dossier systematisch verder uit te bouwen. Binnenkort zullen we een gesprek voeren met de banken, de verzekeraars en allerlei sectoren. Het punt is niet dat er geen geld op de markt is. Voor de

welzijnssector valt veel geld te mobiliseren. We moeten echter op zoek naar formules om dit te stimuleren en naar incentives die we binnen de budgettaire mogelijkheden kunnen organiseren.

We gaan op die meeting ook met de koepels kijken wat de technische formules zijn die eventueel als alternatieven voor een klassieke VIPA-regeling zouden kunnen worden gebruikt, bij alle sectoren trouwens. We gaan kijken of we er binnen de schoot van de regering een akkoord over kunnen krijgen om dat geleidelijk aan te kunnen opbouwen. Dat is aan de sectoren zeer goed bekend. Wij proberen er alleszins heel duidelijk over te communiceren.

Ik moet daarbij nog één zaak zeggen. De voorbije legislatuur hebben wij op een gigantische manier geïnvesteerd in welzijn en zorg. Het is misschien wel bitter dat we daar van Europa nu een rekening voor gepresenteerd krijgen door de ESR-matige verrekening die daar nu van moet gebeuren. Anders had je dat wellicht op een heel andere manier kunnen uitrollen. Maar wij beseffen zeer goed dat er op het terrein vragen en verwachtingen zijn. We zitten met een budgettaire context die is wat hij is. We proberen, gelet op de situatie op de markt en misschien ook de Europese mogelijkheden, om al de opportuniteiten waarover wij kunnen beschikken, te gebruiken om alternatieve pistes klaar te maken. Dat moet je doen door een gesprek met de technici. Volgende week is dat gesprek wellicht aan de orde. Dat wordt op dit ogenblik voorbereid. We zullen dat ook doen met de verschillende koepels en verantwoordelijken om te kijken of we een aantal alternatieven echt uit de steigers kunnen krijgen.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Dank u, minister. U hebt vooral gezegd wat ik al weet. De essentie van vraagstelling is dat u ons informeert over wat we niet weten. Dat is in dezen welke criteria u gaat hanteren om het kaf van het zogenaamde koren te scheiden. Volgens mij alle dossiers die ontvankelijk verklaard zijn en ingediend voor 31 december 2014, op zich waardevolle dossiers want men heeft er al eens een goedkeuring aan gegeven. U hebt gezegd dat u gaat werken met precariteit, het precaire karakter. Welnu, de periode is voorbij waarbinnen de dossiers die op 31 december ingediend zijn, ontvankelijk zijn verklaard. U weet vandaag perfect hoeveel budget nodig zal zijn. U verwijst naar de budgetcontrole. Ik vraag aan u: met welk dossier gaat u naar die budgetcontrole? Wat zijn de criteria op basis waarvan u ja en neen gaat zeggen? Of is het een oordeel van een Romeinse keizer die het ene goedkeurt en het andere niet? Is dat waar we voor staan? Ik hoop van niet. Ik ga ervan uit dat het niet zo zal zijn. U hebt een unieke kans om aan het parlement en aan heel de sector mee te delen welke de criteria zijn op basis waarvan u precariteit in deze sector zal gaan beoordelen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Ik hoor dat de heer Van Malderen zegt dat het antwoord niet nieuw is. De vraag was ook niet nieuw. Ik begrijp ook niet zo goed dat ze hier nu weer aan bod komt, moet ik eerlijk zeggen, want ze is, zoals de minister zegt, herhaaldelijk aan bod geweest in de commissie en in de plenaire vergadering tijdens de begrotingsbesprekingen.

We weten allemaal dat dit een zeer moeilijk dossier is en dat we niet verder konden op de manier zoals het in het verleden gebeurde. Daar zijn diverse redenen voor. U hebt er een aantal aangehaald. Wij hebben vorige legislatuur met heel het parlement, meerderheid en oppositie, een voorstel van resolutie goedgekeurd met betrekking tot de ouderensector, waarin we dat erkennen.

Je hebt natuurlijk twee dingen: enerzijds het financieringssysteem en anderzijds de middelen. Dat zijn twee zaken die onderscheiden zijn maar wel op elkaar moeten zijn afgestemd. Ik wil de minister zeggen dat het ons standpunt is dat er eerst een goed nieuw financieringsmechanisme moet zijn vooraleer je bepaalde

middelen weer gaat verbinden aan bepaalde dossiers. Dat is een moeilijke kwestie, waar op een creatieve manier mee zal moeten worden omgegaan en waar we de nodige tijd voor moeten nemen om in de toekomst meer mogelijkheden te creëren. Dat is wat wij alleszins vragen.

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

De heer Koen Daniëls (N-VA): Minister, in het kader van VIPA en de vragen die de heer Van Malderen stelt, kan ik collega Schryvers alleen maar bijtreden. De vragen klinken zeer bekend in de oren. De projecten die al in een ver gevorderd stadium zijn van ontwikkeling, die al een plan hebben en dergelijke meer, die nog niet de belofte hadden gekregen maar wel een ontvankelijk dossier en in een vergevorderd stadium van aanbesteding waren, krijgen nu het signaal dat door de alternatieve en de reguliere middelen de agenda begint te schuiven.

Het is belangrijk om daarmee zeer goede rechtstreekse communicatielijnen open te houden, zodat die instellingen en raden van bestuur weten wat ze kunnen verwachten, al was het maar om te vermijden dat zij toezeggingen doen en bijgevolg boete- en schadeclaims krijgen omdat zij niet voldoen aan contracten die zij al dan niet al zouden zijn aangegaan.

Minister Jo Vandeurzen: Iedereen beseft dat er niet zoiets is als een recht op VIPA-subsidies. Wij begrijpen zeer goed de noden en we weten dat mensen op dat VIPA een beroep doen. Dat is trouwens zeer succesvol geweest. De laatste jaren was er alle reden om aan te nemen dat dat een zeer effectief beleidsinstrument was. We hebben zeer veel dossiers kunnen beantwoorden. Maar u hebt gelijk, voor de dossiers die onder de klassieke procedures moeten worden behandeld – de centra voor geestelijke gezondheidszorg (cgg's), de centra algemeen welzijnswerk (CAW's) enzovoort –, moeten we ook bekijken of we een formule zoals de prefinanciering kunnen openzetten. Je hebt een aantal engagementen genomen, je gaat dat afwerken, maar je houdt je mogelijkheden op VIPA-subsidie open, eventueel op een later moment. We hebben daarover al gesproken met een aantal sectoren. We bekijken nu hoe we dat in de regelgeving moeten omzetten, precies om de calamiteiten te kunnen beheersen en voorkomen. In die zin is het terecht dat we daar alert op moeten zijn.

Mijnheer Van Malderen, in dit begrotingsjaar zal dit de volgorde zijn: eerst zullen we bekijken welke marge aan eenmalige middelen mogelijk is, en in functie daarvan zullen we bekijken hoe we met het concept in precaire of urgente dossiers een zekere objectivering kunnen doorvoeren. Maar het is niet andersom. Dat staat heel duidelijk en letterlijk in alle communicaties. Ik beseft dat dit geen leuke boodschap is. Ik sta hier echt niet te triomferen, maar het is een heel juiste of waarheidsgetrouwe boodschap die we aan de sectoren hebben gegeven. Zo zullen wij ook onze betrokkenheid bij de begrotingscontrole opbouwen.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Minister, u had hier een kans om onzekerheid weg te nemen. Ik vind de toezegging om na te denken over prefinanciering een belangrijke opening. Maar daarnaast zijn er tal van indieners die vandaag niets méér weten. Zij hebben zich ongelooflijk gehaast om een dossier in te dienen. U zegt dat u eerst gaat bekijken of er geld is. We zullen straks van de minister van Financiën horen hoe het zit met de toestand van Vlaanderen. Ik ben daar weinig optimistisch over.

Mijn conclusie is dat 2015 een verloren jaar zal zijn. U mag zich op de borst kloppen met het uitbreidingsbeleid, en dat u een ambitieus welzijnsbeleid gaat volgen. Als de infrastructuur niet volgt, zal blijken dat het een lege doos is. Als we niet opletten, zal deze legislatuur een verloren legislatuur zijn. Minister, als ik u zo hoor, dan hebt u ongelooflijk veel werk. Ik moet u zeggen dat met de dag het vertrouwen wegsijpelt dat u dat tot een goed einde zult brengen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de resultaten van een bevraging bij zelfstandige onthaalouders

De voorzitter: Mevrouw Taelman heeft het woord.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Voorzitter, collega's, minister, in 2012 heeft UnieKO een bevraging gedaan bij zelfstandige onthaalouders. Toen kondigden vier op de tien onthaalouders aan dat ze zouden stoppen: twee op de tien omdat ze op pensioen gingen, maar ook nog twee op de tien omdat ze zich zorgen maakten over de administratieve belasting. Nu blijkt dat dit bewaarheid is. Heel wat onthaalouders haken af. Hun aantal daalt al jaren. Het nieuwe decreet Kinderopvang heeft het er niet eenvoudiger op gemaakt. Er zijn een heleboel bijkomende administratieve verplichtingen opgelegd, die maken dat onthaalouders nog sneller zullen afhaken.

Minister, hervormen is dikwijls noodzakelijk. Maar deze koers wordt niet gewonnen als je als eerste de eindstreep haalt. Deze koers wordt gewonnen als iedereen de eindstreep haalt.

Als steeds meer mensen afhaken, krijgen we schrik dat u als trekker van de hervorming niet voldoende achterom hebt gekeken en bijgestuurd waar nodig. We weten, minister, dat u bezig bent met een evaluatie. Gaat u bijsturen nu duidelijk op het terrein blijkt dat er problemen zijn, dat men afhaakt vanwege de administratieve regels? En zo ja, hoe snel kunt u gaan met een eventuele bijsturing?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Taelman, het is een enquête van 2012, waarover wij vandaag inderdaad in de krant opnieuw hebben mogen lezen. Als je kijkt naar de resultaten, ook naar de cijfers over het aantal zelfstandigen dat stopt, kun je enkel vaststellen dat er geen oorzakelijk verband is met het decreet op de voorschoolse kinderopvang. Dat wordt door iedereen bevestigd. Dat is niet zo.

Natuurlijk zijn er realiteiten in deze sector. Twintig jaar geleden kon je een zelfstandige onthaalouder zijn zonder je als ondernemer, in alle betekenissen van het woord, te moeten gedragen. Dat deed je in een fiscale, sociaalrechtelijke omgeving die misschien ook niet de helderheid had die ze vandaag heeft. Geleidelijk is dat allemaal professioneel ondernemen geworden. Het decreet bepaalt dat de gezinsopvang zowel door een onthaalouder aangesloten bij een dienst als door een zelfstandige onthaalouder op dezelfde manier moet worden behandeld. Dat is juist.

Ik ben bevreesd voor een lezing van de dingen, als ik dat zo mag zeggen, die niet met geobjectiveerde analyses overeenkomt. Wij lopen een traject om het decreet en de toepassingsbesluiten te vereenvoudigen waar dat nodig is. In dat traject worden UNIZO en andere organisaties die vertrouwd zijn met het zelfstandig ondernemen betrokken, precies omdat het van onderuit moet worden opgebouwd. Als ik vraag naar de stand van zaken en de appreciatie van het traject, krijg ik enkel te horen dat de koepels die erbij betrokken zijn, tevreden zijn over deze aanpak: thema's van onderuit aanbrengen en kijken hoe we dat pragmatisch aanpakken.

Dat is de beste weg. Het is niet juist, met alle respect, dat administratieve taken het doorslaggevend argument zijn. Het is een veelheid aan factoren. Ik ga niet ontkennen dat het er ook bij is. Maar er zijn regels van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Dat was vijftien jaar geleden geen issue

in de sector, dat is nu wel zo in vele sectoren van welzijn. Er zijn regels die met het sociaal recht te maken hebben, er zijn cao-kwesties, fiscale regels enzovoort.

Het is niet juist, wat ik ook in dat artikel heb gelezen, dat mensen bijvoorbeeld verplicht worden om twintig uur bijscholing te volgen. Nee, wat waar is, is dat zij tot twintig uur gratis pedagogische ondersteuning kunnen krijgen. Zij krijgen gratis ondersteuning in het ondernemerschap. Kind en Gezin heeft enorm veel instrumenten om deze mensen gratis te ondersteunen.

Ik stel dus echt voor om het traject van rationalisering van regels, flexibilisering en deregulering, zoals we het hebben opgezet met de vertegenwoordigers van die sector, consequent te respecteren en te volgen. Daar zullen de maatregelen worden genomen die zich opdringen op dat punt. Het is op zich een terecht punt. Het is zeker de ambitie om daarvoor actie te ondernemen. Dat staat in ons regeerakkoord. Dat gaan we doen met deze methodologie.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Dank u wel, minister, vertrouwen geven aan mensen is een belangrijk punt in het regeerakkoord. Wij zouden erop willen aandringen om dat ook op dit vlak meer te doen. Ouders die hun kind naar een onthaalouder brengen, meestal een onthaalmoeder, zijn de eerste kwaliteitsexperten. Zij zien waar hun kind terecht komt. We kunnen toch niet ontkennen dat in het nieuwe decreet vereisten zijn opgenomen, een risicoanalyse, een tevredenheidsonderzoek en dergelijke, die misschien niet noodzakelijk zijn om de vereiste kwaliteit te leveren.

Minister, het is inderdaad een enquête uit 2012. Maar wat er nu staat in het artikel – en feiten zijn feiten – is dat de mensen die toen hebben aangekondigd om te stoppen, dat intussen ook hebben gedaan.

En het gaat niet alleen over de zelfstandige onthaalouders, het gaat ook over onthaalouders die aangesloten zijn bij een dienst. U zegt dat ze een opleiding kunnen volgen. Ja, dat klopt, maar ze moeten ook aan diplomavereisten voldoen tegen 2024, waaraan sommigen niet of nog niet kunnen voldoen.

U mag de signalen van het terrein niet weggooien. Kinderopvangplaatsen zijn broodnodig. Laten we dus snel zijn met bijsturen indien dat nodig blijkt te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, het klopt dat er al voor het decreet een duidelijk signaal is gegeven, namelijk in die enquête die dateert uit 2012. Een reden temeer om extra voorzichtig te zijn, want de realiteit haalt de enquête in. Het blijkt inderdaad dat er evenveel mensen stoppen als toen gezegd: in 2012 zei men dat 44 procent van de mensen binnen de vijf jaar zou stoppen. Aangezien dit nu ook gebeurt, is er reden tot bezorgdheid, misschien zelfs tot paniek.

Ik vraag me dan ook af waarom u niet aan die veelheid van factoren, waar u rechtstreeks impact op hebt, werkt. Ik geef één voorbeeld dat ik totaal niet begrijp. U weet dat de onkostenvergoeding voor onthaalouders niet royaal is. U weet ook dat de uitgaven daarvoor voor uw begroting al bij al meevallen. Toch, als ik op de site www.ikwordonthaalouder.be kijk om te zien hoe u probeert nieuwe mensen over te halen om onthaalouder te worden, lees ik: "De bedragen van de onkostenvergoeding worden jaarlijks geïndexeerd, maar niet in 2015." Minister, waarom doet u dat? Wat brengt u dat op? Bijna niets. Is het u dat waard? Is het u dat waard om nog meer kandidaat-onthaalouders te ontmoedigen in verhouding tot die kleine meeropbrengst voor een begroting die toch in het rood gaat?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, ik was ook verbaasd door uw antwoord. U zegt dat het sinds het decreet niet erger is geworden en dat het daarvoor al erg was. Ik vind dat een beetje een cynisch antwoord. Al meer dan een decennium is het aantal onthaalouders in vrije val. Ieder jaar stoppen er enorm veel mensen en komen er bitter weinig mensen bij. Het decreet engageerde zich om dit te verbeteren, en dat is heel duidelijk niet gebeurd. U kunt zeggen dat dit niet enkel aan de regeltjes ligt, en dat is waar. Het ligt aan een veelheid van factoren, maar veel van die factoren hebt u in handen. De regulitis is wel degelijk een ernstig probleem. Het aantal mensen dat zegt dat men zijn huis in een bunker moest veranderen om aan de regeltjes te voldoen, is groot. Het huiselijke, het warme gaat verloren. Onthaalouders klagen erover terwijl het huiselijke en het warme net hun kracht is. Ze krijgen checklists en dat is geen manier om aan kwaliteit te werken. Kwaliteit, zoals uw eigen regering zegt, bouw je op in vertrouwen en in dialoog met de betrokkenen.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

De heer Lorin Parys (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, uiteraard zijn wij ook bezorgd om het feit dat het aantal zelfstandige kinderopvangplaatsen zou dalen. Waar we drempels kunnen wegnemen, moeten we dat doen.

Minister, ik was wel tevreden met uw antwoord. U zei dat u met de sector aan het onderzoeken was welke juist die drempels zijn en dat eraan wordt gewerkt om die weg te werken.

Minister, kan dit parlement inzage krijgen in de inventaris van die drempels die intussen met de sector is opgemaakt en vooral in de stand van zaken van het wegwerken van die drempels om zelfstandige onthaalouder te worden?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik zou toch een oproep willen doen om niet alles op een hoopje te gooien. We weten al jaren dat het aantal onthaalouders daalt en we weten allemaal ook dat dat heel wat verschillende oorzaken heeft. Dat blijkt ook uit die enquête. Er waren heel wat mensen die stopten omdat ze met pensioen gingen, maar er zijn gewoon ook minder mensen die graag hun huis openzetten om kinderen op te vangen en die liever hebben dat dit georganiseerd en gegroepeerd gebeurt. We stellen dit niet enkel vast in de onthaalsector, maar ook in heel wat andere sectoren. Mensen gaan zich groeperen en samen een dienstverlening aanbieden in plaats van dat alleen thuis te doen. Er zijn dus heel wat verschillende oorzaken.

Betekent dat dat we niet moeten ingrijpen waar we kunnen? Natuurlijk niet. Die onthaalouders zijn belangrijk. Tot op vandaag kunnen er 47.000 kinderen terecht.

Dus het is belangrijk om dat voor de toekomst te vrijwaren. Daarom heeft deze regering een proefproject opgezet dat dit jaar loopt. Er nemen 124 ouders aan deel, ze zijn aangesloten bij de dienst. Minister, kunt u dat systeem nadien zo snel mogelijk evalueren en eventueel implementeren?

Minister Jo Vandeuren: Nogmaals, alles wat de administratieve lasten kan verlichten, moeten we ernstig nemen. Dat staat in het regeerakkoord. Ik heb er geen enkel bezwaar tegen om te onderzoeken hoever het overleg gevorderd is, en of er een document is dat voldoende gestandaardiseerd is om aan het parlement over te maken. Dat is vanzelfsprekend geen issue.

Ik wil beklemtonen dat Kind en Gezin – precies omdat het niet alleen gaat over de pedagogische aspecten van het organiseren van kinderopvang, maar ook over het ondernemersaspect – werkelijk heel wat middelen en initiatieven heeft

gemobiliseerd om die mensen bij te staan. Dat gebeurt momenteel gratis, zowel de pedagogische ondersteuning waar dat nodig is als de ondersteuning in het ondernemerschap. We doen dat omdat we weten dat we nog een hele weg af te leggen hebben om datgene wat we historisch gezien de zelfstandige kinderopvang noemen, op eenzelfde niveau te brengen – qua financiering, kwaliteitsverwachtingen enzovoort – als de andere gesubsidieerde sectoren.

We zullen daartoe op lange termijn overgangsmaatregelen moeten organiseren. We zullen de drie trappen van het decreet moeten opbouwen zodat dat zelfstandig ondernemen veel kansen krijgt.

Ik denk eerlijk gezegd dat er veel inspanningen voor gebeuren. Ik ben echt bereid om met de mensen die daarvoor bij Kind en Gezin de verantwoordelijkheid dragen, in de commissie alle tekst en uitleg te komen geven. Dan zult u merken dat we niet op een inspanning kijken.

Niet het decreet heeft een plotselinge en totale breuk gebracht in de ontwikkeling van de zelfstandige kinderopvang! Dat is gewoon niet waar! Dat blijkt ook uit de cijfers!

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Minister, ik ben blij dat u de signalen erkent. U neemt ze ernstig en er wordt aan gewerkt.

Open Vld vraagt u om snel te gaan met die bijsturing om te vermijden dat broodnodige plaatsen in de kinderopvang verloren gaan. *(Applaus)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de arbeidsmobiliteit tussen Vlaanderen en Nederland

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, eind december bleek dat er bijna 230.000 werklozen waren in Vlaanderen. Bij dat cijfer was er nog geen rekening gehouden met de gevolgen van de sluiting van Ford Genk. Aan de andere kant communiceerde VW gisteren dat 57 procent van de bedrijven moeilijkheden heeft om de vacatures in te vullen. Dat geldt specifiek voor de grensregio's, zoals Limburg, waar door de sluiting van Ford nog een hoger werkloosheidscijfer op komst is, en zoals West-Vlaanderen, waar mevrouw Fournier al jaren de kar trekt om de Franse werkzoekenden aan te trekken. De regionale arbeidsmobiliteit lijkt daar zeker een grote opportuniteit.

De VDAB zegt aan de werkzoekende dat hij een passende job moet aanvaarden indien deze binnen een straal van 60 kilometer van zijn woonplaats ligt. In de grensstreken heeft dat in de praktijk tot gevolg dat de zoekzone beperkt is, want de VDAB legt die straal van 60 kilometer natuurlijk niet op als men daarbij de landsgrens overschrijdt. In onze buurlanden kampen ze natuurlijk ook met dat probleem. Zo lazen we afgelopen week dat Nederlands Limburg voorstelt om dat wel te verplichten. Er wordt een proefproject opgestart tussen Nederland en Duitsland.

Ik ben ervan overtuigd dat de regionale arbeidsmobiliteit, zowel inkomend als uitgaand, een zeer grote hefboom kan zijn. Ik ben benieuwd om van u te vernemen welke initiatieven u zult nemen om die hefboom maximaal te benutten.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Christiaens, een passende betrekking is een federale materie. Ik wil mij daar niet achter wegsteken, ik kom er meteen op terug.

Het is niet zo dat het enkel praktisch stopt aan de grens, het is ook wettelijk zo. Niemand moet een betrekking aannemen als die in Nederland gevestigd is, behalve als hij al gewerkt heeft in het buitenland, want dan is dat wel een passende betrekking.

Ik vind dat de VDAB redelijk veel doet. Als een werkloze wil solliciteren in het buitenland, wordt die bijgestaan en geholpen door de VDAB. Die werkloze wordt dan ook op de hoogte gehouden van de vacatures die worden overgebracht. Zeker met de buurregio's, Wallonië en Brussel, is er een uitwisseling van vacatures, in de eerste plaats van knelpuntvacatures, maar daarnaast ook van de andere. Er zijn proefprojecten met Nederland en Frankrijk rond een aantal zaken. Projectmatige samenwerking bestaat daar zeker en vast.

Wat er nog niet is, is een automatische vacaturematching met vacatures die openstaan in het buitenland of vacatures die bij ons openstaan voor buitenlanders. Dat komt vooral omdat we niet dezelfde taal spreken. Ik bedoel dan niet het Nederlands, Frans of Duits, maar wel de taal van hoe je vragen en werklozen met elkaar kunt matchen. Die taal is verschillend, elk land doet dat op zichzelf.

Op dat vlak heb ik goed nieuws: we gaan wellicht naar een doorbraak. Wij hebben Competent, waar op basis van talent en competenties de vacature en de werkloze met elkaar worden gematcht. Dat systeem wordt nu vertaald naar het Frans, samen met Forem en Actiris, Wallonië en Brussel dus. Het is ook vertaald naar het Engels. Er loopt een proefproject met Malta. De Duitstalige Gemeenschap, die ik gisteren nog heb gezien, is ook erg geïnteresseerd in dit Competent-systeem van de VDAB. Maar voor hen is het te duur om het te vertalen.

In de volgende bijeenkomst van de internationale 'VDAB's' is er een afspraak met Duitsland en Oostenrijk. Ook zij hebben interesse om ons systeem naar het Duits te vertalen. Als zou worden gerealiseerd – die doorbraak lijkt er aan te komen – betekent dat dat we in Europa meer en meer tot één systeem van matching zullen komen. Dan zal die mobiliteit over de grenzen heen veel gemakkelijker en beter kunnen verlopen.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben heel tevreden met de waslijst van initiatieven die lopende zijn en die u nog verder wilt uitrollen.

Ik ben er uiteraard ook van overtuigd dat we dat niet alleen kunnen oplossen en dat een aanpak op Europees vlak vereist is. We hebben de eurocommissaris die zich bezighoudt met arbeidsmobiliteit. Ik ben er zeker van dat Vlaanderen met haar heel goede afspraken zal kunnen maken.

Het proefproject in Nederland is een initiatief van Nederlands Limburg, samen met Duitsland. Bent u daarover zelf ook al gecontacteerd? U zei zelf dat er niet alleen praktische, maar ook juridische elementen spelen. Eigenlijk gaan zij een stapje verder. Zij willen het juridisch verplichten. Ze willen de werkzoekenden de verplichting opleggen om ook een job over de landsgrenzen heen te aanvaarden. Bent u daarover al gecontacteerd door Nederland of door een andere aangrenzende regio of land? Hoe staat u tegenover het idee van die verplichting, rekening houdend met de randvoorwaarden en mogelijkheden? Kan die piste worden onderzocht?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Mevrouw Christiaens, u stelt minister Muyters de vraag hoe hij staat tegenover die verplichting inzake de passende betrekking. Ik denk dat er een verdere copernicaanse omwenteling nodig is om hem daarover zijn standpunt te laten brengen, want vooralsnog is dat de bevoegdheid van federaal minister Kris Peeters.

Ik ben het volledig met u eens dat wij daarin verdere inspanningen moeten leveren. Ik kom zelf uit West-Vlaanderen. We stellen vast dat het aantal Fransen die werken in de regio Zuid-West-Vlaanderen, waar er een grote arbeidskrapte heerst, stijgt. Het gaat inmiddels om 6700 Fransen.

Wat de mensen uit Wallonië betreft, is het probleem dat het een stukje vermindert. Ik denk dat een actie rond samenwerking met Forem belangrijk is.

Hetzelfde zien we bij Actiris. Er zijn de openstaande vacatures voor Zaventem die niet ingevuld geraken.

Het is zo dat sinds 2013 Fransen ook een individuele beroepsopleiding (IBO) kunnen volgen in Vlaanderen. Het aantal is bedroevend laag: nog maar 33 sinds de invoering ervan. Er moeten ook met Pôle emploi, de Franse VDAB, gesprekken worden aangeknoopt om de IBO-maatregel beter te promoten.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Voorzitter, mevrouw Christiaens, het is natuurlijk niet enkel een zaak van verplichte aanvaarding van vacatures over de grenzen heen. In eerste instantie is de match tussen vacatures en werkzoekenden van cruciaal belang.

We weten dat de VDAB in 2014 heeft deelgenomen aan jobbeurzen in Spanje, Portugal, Griekenland en Polen. Ik denk dat we ook iets dichterbij de deur moeten kijken. Nederland en de Euregio komen daarvoor zeker in aanmerking.

Er was de verwijzing naar beperkte budgetten om een vertaling te maken. We weten dat in 2014 een nieuw Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) is goedgekeurd. Er wordt maar liefst 150 miljoen euro vrijgemaakt om in Vlaams-Nederlandse projecten te investeren. Binnen de omschrijving van EFRO wordt net veel aandacht besteed aan het arbeidsmarktbeleid en de arbeidsmobiliteit. Daarbij wordt gezocht naar mogelijkheden om de mismatch op te lossen.

Ik denk, minister, dat dit interessant kan zijn. Ik hoop dat u als minister van Werk bereid bent om de lead te nemen bij het inventariseren van de verschillende obstakels die er nog zijn om het ene en het andere bij elkaar te brengen en om op die manier de mismatch weg te werken.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Schiltz, ik denk dat we de lead al hebben genomen met ons systeem Competent. We moeten goed beseffen wat dat systeem doet. Het vraagt aan een werkgever om te beschrijven wat hij nodig heeft. Dat wordt een basisbeschrijving. Op basis daarvan wordt er automatisch gematcht met alle werklozen in de databank die over die competenties beschikken. Beslist een werkgever om er één competentie af te halen, dan ziet hij onmiddellijk hoeveel meer of minder werklozen aan die matching voldoen. Dat systeem zullen we nu kunnen uitrollen naar Malta, in het Engels.

Mijnheer Ronse, de grote stap die we kunnen zetten met Forem en Actiris, is dat we op dezelfde manier zullen werken in Wallonië en in Brussel. Dat zal de arbeidsmobiliteit veel gemakkelijker maken. Als we vandaag iemand bij ons hebben die bepaalde talenten en competenties heeft, weten we niet voor welke

jobs in Nederland hij of zij geschikt is. Het is pas als je hetzelfde systeem hebt, dat dit zal lukken. Die stappen worden nu gezet. Ik verwees al naar Malta en naar Oostenrijk en Duitsland. Ik hoop dat we dit ook met Nederland zullen kunnen doen. Ik zal er zeker verder over spreken.

Er werd verwezen naar de jobbeurzen in Portugal en Spanje, maar die zijn er ook geweest in Frankrijk, in de grensstreek, en in Nederland. Natuurlijk staan wij hiervoor open. We beseffen langs de twee kanten meer dan goed dat hoe meer werkzoekenden, ook in de grensgebieden, jobs aannemen in het buitenland, hoe beter het is. Hoe meer onze werkgevers jobs die hier niet ingevuld geraken, toch kunnen invullen met mensen uit het buitenland, hoe beter. Het is aan beide kanten een win-win.

Ik moet eerlijk zeggen dat ik enorm fier ben op het systeem dat wij met de VDAB en dankzij de samenwerking met de SERV hebben opgezet om te bepalen wat iemand moet kennen en kunnen in een job. Zo zijn we een Europees systeem aan het maken. Het wordt overgenomen. Het zou de norm kunnen worden voor een eengemaakte taal voor jobmatching in Europa. Er zal nog wel wat werk aan zijn. De EFRO-middelen zullen er echt bij kunnen helpen, maar dit is alvast een doorbraak om u tegen te zeggen.

Mevrouw An Christiaens (CD&V): In deze problematiek is het sleutelwoord inderdaad samenwerking. Door samen te werken met andere regio's en instanties kunnen we ons alleen maar versterken en verruimen. Wat u hebt opgesomd, zijn allemaal goede initiatieven. Het zou niet slecht zijn om een informatiecampagne, een sensibiliseringscampagne te doen, gericht op de werknemers, de werkzoekenden. Ook zij moeten worden warmgemaakt hiervoor. U verwees ook naar de taal, al dan niet letterlijk, maar er is nog koudwatervrees om de grens over te steken op het vlak van de mobiliteit, van talenkennis, van opleiding. Een informatiecampagne om de werkzoekenden warm te maken, past zeker in dat plaatje.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over duurzaamheid en gezondheid in de Vlaamse viskweekindustrie

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, er wordt altijd gezegd dat vis eten gezond is, en dat zal wel voor een groot deel zo zijn, maar daarbij moeten we wel opletten welke vis we eten. Dat bleek opnieuw uit een reportage op televisie met als titel 'Hoe rot is de viskweekindustrie?', waarbij vooral de wanpraktijken van de Noorse zalmkwekerijen werden belicht. We hebben al meerdere verhalen gehoord van de Aziatische viskweekindustrie, met vooral opmerkingen over de viskweekwijze en de duurzaamheid. Blijkbaar is de toestand van de sector dichterbij ons ook niet zo rooskleurig. De Noorse vis bevat blijkbaar vijfmaal meer pcb's en dioxines dan ander voedsel. Aan het visvoer wordt ethoxyquine toegevoegd. In de kweekbassins worden ook heel wat pesticiden, antibiotica en geneesmiddelen toegevoegd. Die komen allemaal terecht in de kweekvis.

Vlaanderen stimuleert de aquacultuur, ook ikzelf ben daar een grote voorstander van. We hebben daar een grote expertise in, met internationale erkenning. Ons onderzoekspotentieel mag nu eindelijk de weg vinden naar vermarkting en ik hoop dat die vermarkting dan ook positief mag evolueren. Dat mag echter niet ten koste gaan van duurzaamheid, volksgezondheid en veiligheid van de kweekvis en van onszelf.

Minister, denkt u dat u met een preventiebeleid kan voorkomen dat schadelijke stoffen in onze kweekvissen terecht komen door bijvoorbeeld een normering toe te passen in de bedrijfsvoering? In Noorwegen, een hoogontwikkeld OESO-land, kan dat blijkbaar wel gemakkelijk.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Vermeulen, u verwijst naar een reportage uit 2013 over aquacultuur in Noorwegen. U uit hier terecht uw bezorgdheid. Er zijn gelukkig heel goede voorbeelden heel dicht bij huis. Ik wil onder andere verwijzen naar het aquacultuurproject Omegabaars, in uw eigen achtertuin, in Deinze. Daar zal een heel gezonde vis op biologische wijze worden gekweekt, zonder vismeel en in een gesloten circuit, zodat er weinig gevaar is voor ziektes.

De vis die bij ons binnenkomt, wordt gecontroleerd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). Ook binnen de aquacultuur ligt de lat zeer hoog. Er gebeuren heel wat onderzoeken in die sector naar duurzaamheid. We hebben een eigen platform over aquacultuur dat ervoor zorgt dat al het onderzoek dat wordt verricht, ook in de praktijk kan worden omgezet. Het gaat over het minder gebruiken van schadelijke stoffen en het teelten op een biologische manier. We hebben ook een strategische stuurgroep aquacultuur. De hele onderzoekswereld en de praktijk zitten daarin en daar worden ervaringen uitgewisseld.

Tot slot zijn er ook heel wat duurzaamheidslabels op het vlak van aquacultuur. Als u vis koopt die gekweekt is in aquacultuur, dan hangen daar vaak duurzaamheidslabels aan die heel streng worden gecontroleerd.

Ik denk dat er bij ons veel minder gevaarlijke stoffen worden gebruikt dan in andere landen. We moeten daar verder blijven op inzetten. Ik zal die bezorgdheid nog eens extra formuleren in de strategische raad aquacultuur, waar de onderzoekswereld en de praktijk samen zitten. We zullen daar verder onderzoek naar blijven doen en dit verder in die zin ondersteunen. Ik onderschrijf uw bezorgdheid en zal dit dossier nauwgezet opvolgen.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): De lopende projecten zijn op het vlak van duurzaamheid heel interessant in Vlaanderen. Er bestaat een grote expertise en het onderzoekspotentieel wordt eindelijk benut. Dat heb ik al gezegd tijdens de bespreking van de beleidsnota. Toen was het antwoord dat er vooral wordt ingezet op economie en ecologie. Vandaar ook mijn expliciete vraag om in de toekomst inzake voedselveiligheid eventueel een extra normering toe te passen in de bedrijfsvoering.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Mevrouw Vermeulen heeft met haar vraag Deinze op de kaart gezet. Ik deel haar bezorgdheid, maar we moeten ons toch niet laten leiden door bepaalde ernstige feiten die we in buitenlandse reportages zien. Ik herinner aan de reportage over de pangasius uit Vietnam.

In de commissie Landbouw discussiëren we al een tijdje over hoe we aan duurzame visserij kunnen doen. Een van de oplossingen is de aquacultuur. Daar zijn we op de goede weg. We moeten zorgen voor een goede en veilige kwaliteit van onze aquacultuur in plaats van ons te laten leiden door bepaalde reportages.

Inzake normering komt er natuurlijk altijd wel een zekere administratieve overlast bij kijken. We kennen dat van de landbouwsector. Daarvoor wil ik dan toch wel waarschuwen. Maar een label zoals de minister voorstelt, is toch een voldoende middel.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, voedselveiligheid is terecht een topprioriteit in ons land. De huidige en vorige minister van Landbouw, in de mate dat we bevoegd waren, en ook de Belgische minister, hebben steeds hun verantwoordelijkheid genomen.

Die zogenaamde kritische burger, die tegelijk de consument is die zo weinig mogelijk wil uitgeven, moet meer bereid zijn om een faire vergoeding te geven voor onze landbouw-, tuinbouw- en visserijproducten, zeker als je behoort tot de wereldtop van voedselveiligheid. Minister, ik raad u aan om de inspanningen die uw voorgangers hebben gedaan, voort te zetten.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Mevrouw Vermeulen uit een terechte bezorgdheid, los van de reportage over een sector die in volle ontwikkeling is en die in Vlaanderen in zijn kinderschoenen staat. Aquacultuur is een intensieve aangelegenheid. Vooral als het gaat over de gezondheid van dieren, is dat een echte uitdaging. Mevrouw Vermeulen haalt heel wat voorbeelden – die niet echt voorbeelden kunnen worden genoemd – aan uit het buitenland, over overmatig antibioticagebruik. Die kaart moeten we in Vlaanderen niet trekken.

De sector is in volle ontwikkeling. In 2013 is er in de schoot van het Vlaams Aquacultuurplatform een specifieke werkgroep over wetgeving opgericht. Zal dat die strategische werkgroep zijn? Het zou de bedoeling zijn dat die werkgroep de knelpunten in kaart brengt via een enquête. Is er al meer zicht op de resultaten van die enquête? Welk gevolg zal daaraan worden gegeven?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, het klopt dat het een heruitzending was van Panorama, maar het blijft nog altijd actueel. Of het nu een heruitzending is of een nieuwe reportage, is dus niet zo relevant. Feit blijft dat het toch schokkende beelden waren. Ik hoop dat zulke praktijken zo goed als onbestaand zijn in Vlaanderen. Ik hoor dat althans. Het neemt niet weg dat we geschokt zijn dat dat in het buitenland wel gebeurt, en ook nog eens niet zo ver hiervandaan.

Noorwegen is wel geen lid van de Europese Unie, maar heel wat normering zit op het Europese niveau voor zaken die in het buitenland worden geproduceerd, maar die bij ons worden geconsumeerd. In die zin zijn we wel betrokken partij inzake gezondheid. Minister, ik hoop dat u dat op Europese bijeenkomsten opnieuw op tafel legt.

Minister Joke Schauvliege: Alle voedsel, ook de vis die bij ons wordt geïmporteerd, wordt gecontroleerd op de aanwezigheid van schadelijke stoffen, op een teveel aan antibiotica enzovoort. Dat gebeurt door het FAVV, dat zich ent op de Europese regelgeving. Als daar stappen vooruit worden gezet, wordt dat ook op Europees niveau bekeken.

Nu, los daarvan zetten wij in Vlaanderen echt in op die aquacultuur, omdat we daarin geloven, omdat er voor de toekomst moet worden geïnvesteerd in duurzame vis en aquacultuur een van de belangrijke pijlers is. We moeten inderdaad duurzaamheid en gezondheid vooropstellen. Daarom ook hebben we een specifiek Vlaams platform dat daar onderzoek naar doet, samen met alle universiteiten, en dat ook een aantal proefprojecten heeft. Mijnheer Vanderjeugd, ik zal de resultaten van dat strategisch platform aan het parlement bezorgen. Ik zal bekijken of die al bekend zijn.

Naast het platform is er ook die strategische stuurgroep. Het is heel belangrijk dat de onderzoekswereld en de praktijk daar samen zitten om alle technieken nog te verbeteren en daar ook volop op in te zetten. Voor ons is dat een van de prioriteiten. Dat onderzoek wordt ook in de praktijk omgezet, met ondersteuning vanuit het platform. Ook voor ons is het belangrijk dat die aquacultuur op een duurzame en gezonde manier kan gebeuren. Mijnheer De Meyer, uiteraard zetten we die werkzaamheden voort en ondersteunen we dat ook in de toekomst ten volle.

Als we aquacultuur, als we vis van bij ons ten volle willen promoten, ook in het buitenland, dan hebben we er natuurlijk alle belang bij om er ook op te kunnen wijzen dat dit op een duurzame, verantwoorde, gezonde manier is gebeurd. Ik wil ook nog eens verwijzen naar die duurzaamheidslabels. Er zijn twee soorten labels. Er zijn labels die door de overheid worden gepromoot, maar ook labels die de sector zelf oplegt. U kent dat veeleer als het gaat over landbouwproducten zoals vlees en fruit, maar ook bij vis bestaat dat. Dat wordt aan heel strenge eisen onderworpen. De consument kan erop rekenen dat, als hij een vis koopt met dat label, die voldoet aan strenge kwaliteitseisen.

Nogmaals, mevrouw Vermeulen, ik vind het terecht dat u die bezorgdheid hier formuleert. We zullen er nog eens bijkomend op hameren in het platform en in de strategische stuurgroep dat men daar nog meer aandacht aan besteedt en nog meer inzet op nieuwe technieken en bijkomend onderzoek, om ervoor te zorgen dat het rendement er is, maar op een verantwoorde manier.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Hier wordt kamerbreed gepleit voor veilige Vlaamse kweekvis, die toch wel zuiver moet zijn tot op de graat. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de reactie van de minister op een geannuleerde schooluitstap naar Brussel wegens de actuele veiligheidsproblematiek

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, enkele weken of enkele maanden geleden heb ik u reeds ondervraagd over de annulering van een schooluitstap van een schooltje uit Limburg, uit Hasselt, denk ik. Om bepaalde redenen durfden ze onze hoofdstad niet te bezoeken. Deze week was het weer van hetzelfde: een basisschool uit Halle beslist een schooluitstap weliswaar niet af te gelasten, maar uiteindelijk uit te stellen. Dat gebeurt naar aanleiding van de terreurdreiging die er ook in onze hoofdstad is. Vermoedelijk komen ze in de maand mei.

Via Twitter hebt u daarop gereageerd, fel, misschien ook te fel. U hebt ook uw excuses aangeboden aan de desbetreffende directeur. Vandaag stel ik echter vast dat we hier opnieuw staan met betrekking tot een gelijkaardig geval.

We kennen allemaal onze stad: een mooie stad, maar ook een stad met een ingewikkeld institutioneel kluwen. Die negentien gemeenten zijn er nog altijd, die baronieën, die burgemeesters, met bepaalde bevoegdheden. Vlaanderen is actief en bevoegd. De Franse Gemeenschap is dat. Er is een gewest. Er zijn heel wat commissies: de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de Commission communautaire française (COCOF). Als er positief nieuws is uit Brussel, dan stellen we vast dat iedereen in de rij staat te drummen voor de camera's om dat positieve nieuws te komen verkondigen. Is er daarentegen negatief nieuws, zoals we deze week hebben mogen vaststellen, dan blijkt het soms wel oorverdovend stil of wordt dit – nog

erger – afgedaan als een fait divers. In het verleden was dat al zo. Ik verwijs naar het feit dat de burgemeester van Brussel ooit een zware overval in het centrum van Brussel afdeed als een fait divers.

Nu weten we allemaal dat Brussel onze hoofdstad, maar ook de hoofdstad van Europa is. Er zijn heel wat expats. Er is een internationale gemeenschap. Brussel is een mogelijk doelwit voor terreur. Laten we hopen dat dit niet gebeurt, maar het is een potentieel doelwit.

Onze hoofdstad wordt door een veelheid van politici bestuurd: een duizendtal politici, waaronder burgemeesters, zijn bevoegd. Men slaagt er tot op heden niet in om dat eenvoudiger, beter en efficiënter te doen functioneren in deze stad.

Wanneer een schooldirecteur de beslissing neemt om met zijn klas onze stad niet te komen bezoeken, dan mogen we dat niet ontkennen of banaliseren. Minister, u als believer zegt in uw beleidsnota dat u een bruggenbouwer bent, ook met lokale overheden. Op welke manier kunt u overleggen en samenwerken met de lokale besturen om de leefbaarheid en veiligheid in Brussel te verbeteren? *(Applaus van mevrouw Annick De Ridder)*

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, uw institutionele benadering van dit vraagstuk – wat eigenlijk een veiligheidsgegeven en een samenlevingsprobleem is – is niet meteen de juiste. Als er een moment is geweest waarop de samenwerking tussen alle overheden feilloos is verlopen, dan was het wel nu. Ik heb het dan zelfs niet eens over wat er aan voorafging met Verviers, Brussel, Halle, Vilvoorde maar over Brussel zelf met de politiezones, de federale politie, het gerecht en kortstondig het leger. Als zelfs met de moeilijke relatie tussen de federale minister van Binnenlandse Zaken en de burgemeester van de stad Brussel ze door deze feiten, namelijk de terreurdreiging, hebben beslist om hun geschillen bij te leggen en samen te werken, dan kunnen we niet zeggen dat er op dit vlak een gebrek aan samenwerking is. De samenwerking is net heel goed verlopen, en loopt nog steeds.

Wat betreft de grond van de zaak is het een beetje een publieke discussie op zijn Vlaams. Als ik of iemand anders heeft gezegd dat er tegen domheid en angst geen kruid is gewassen als die samen opkomen, dan zeggen een aantal mensen: "Meester, hij heeft een vuil woord gezegd." En dan wordt de discussie niet gevoerd, en dat is een beetje jammer. Was mijn woordkeuze de goede? Was het slim om "dom" te zeggen? Dat laat ik in het midden. Ik heb op de dag zelf ook contact opgenomen met de school. Ik heb ze ook oprecht mijn verontschuldigingen aangeboden. Uit de vrije tribune die de schooldirecteur schreef, leid ik af dat men dat allemaal op zichzelf niet zo erg vond. De grond van de zaak is hoe we dit kunnen keren.

Op lange termijn moeten we de beeldvorming over Brussel via onder meer onze eigen Vlaams-Brusselse media bijstellen, voor zover dat nodig is. Daarnaast loopt het aanbod van stadsklassen door het JES stadslabo en Studio Globo nog steeds goed, zelfs al zijn er afzeggingen. We mogen dat niet veronachtzamen. Ik ga met u en de rest van het parlement liever het debat aan over de grond van de zaak. Dat houdt ons allemaal bezig. In dit precieze incident was het geen kwestie van gebrek aan institutionele samenwerking.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb het inderdaad over veiligheid gehad, maar tegelijkertijd over de leefbaarheid van een stad. De leefbaarheid is niet enkel de bevoegdheid van een van de burgemeesters of het gewestelijke niveau. Het is de taak van iedere overheid die hier een bepaalde bevoegdheid draagt. We kennen de problemen in deze stad. Veiligheid is daar een onderdeel van, maar ook netheid. Soms hangt dat zelfs

samen. Op welke manier kan de leefbaarheid van de stad worden verbeterd zodat scholen geen annuleringen moeten doen en met veel plezier naar Brussel durven en willen komen? Dat kan nog beter.

Bepaalde overheden ontkennen bepaalde problemen in deze stad. Door die ontkennen schuiven ze niet direct oplossingen naar voren. Vlaanderen kan samen met de lokale besturen en de Franse Gemeenschap meer inspanningen doen. Op het vlak van cultuur hebt u recent een initiatief genomen. Daar stonden – dacht ik – acht ministers. Ik had graag gezien dat er inzake leefbaarheid, inclusief veiligheid, in Brussel ook zo'n platform zou komen waar er wordt samengewerkt door de verschillende niveaus.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, ik dank u voor uw reactie en antwoord. Het was erg helder. Ik betreur uitspraken van burgemeesters die stellen dat het geen vraag is of er een aanslag komt in de stad maar wanneer. Dit draagt niet bij tot een sereen klimaat of een verzachting van de zeden.

Ik stel wel vast dat het stadslabo JES vandaag in een open brief een oproep doet aan alle ouders en klassen, om hen uit te nodigen om stadsklassen te komen volgen in Brussel. De eerste mag dat zelfs gratis komen doen. Ik vroeg me af, minister, of u al contact hebt opgenomen met hen, en met de school in Halle, en eventueel die in Rapertingen, om hen daarop te wijzen.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, ik wil even terugkeren naar de grond van de zaak. Zowel het Gemeenschapsonderwijs (GO!) als de katholieke onderwijskoepel VSKO (Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs) communiceerden deze week nog via de pers dat ze niet willen bijdragen tot de angstpsychose. Ik vind dat een zeer belangrijke boodschap vanuit de scholen. Het GO! en het VKSO geven ook niet het advies aan scholen om niet naar Brussel te komen. Ik denk dat dat ook het juiste signaal is.

In het verlengde daarvan is het vandaag ook belangrijker om het te hebben over de communicatie van de scholen met kinderen en ouders, indien ze de beslissing nemen om bepaalde daguitstappen te schrappen of uit te stellen. Mijn kinderen lopen school in Brussel. Mijn oudste dochter gaat morgen op daguitstap naar Antwerpen, naar het M Hka, en de school heeft op een zeer zelfzekere manier gecommuniceerd over haar keuze. Ik denk dat dat de juiste signalen zijn.
(Applaus bij Open Vld)

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt geprobeerd om de vraag in een juist kader te plaatsen, maar ik heb het gevoel dat we er nog altijd niet zijn. Wat is er gebeurd? Er is een directeur die gezegd heeft dat hij om pedagogische redenen zijn leerlingen niet wil blootstellen aan mitraillettes, aan een bewapende stad. Dát is er wat gebeurd is. Hij heeft niet gezegd dat hij bang is van Brussel, hij heeft niet gezegd dat hij bang is omdat Brussel geen leefbare stad is.

Dat wordt ook ondersteund door psychologen, die zeggen dat als jonge kinderen aan zulke beelden worden blootgesteld, ze angst kunnen krijgen en dat niet goed kunnen plaatsen. Dát is er wat gebeurd is.

Minister, u hebt de bevoegdheid van Media en van Brussel. Wat kunt u eraan doen om die beelden die bij heel veel leerlingen binnenkomen, op de een of

andere manier context te geven en te plaatsen, zodat men niet blootgesteld wordt aan angstpsychoses?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): De burgemeester van Brussel, de heer Mayeur, vond het zinnig en nuttig om te waarschuwen dat er zeker een aanslag zal komen in Brussel. Hij weet nog niet wanneer, maar die aanslag komt eraan. De angst werd daarmee dus sterk gevoed. Hij miste daarbij een enorme kans om mensen te verbinden en samen te brengen en om een oproep te doen die zijn stad promoot in plaats van ze als een gevaar weg te zetten.

Minister, ik reken op u, als minister van Brussel, om dat tweede wel te doen, om de mensen samen te brengen en onze stad als een interessante plek op aarde naar voren te brengen, als een mooie stad, effectief met gevaar en met nadelen, want het is een grootstad, maar met heel veel interessante aspecten waar scholen heel boeiende dingen kunnen doen.

Ik hoop dat de stadsklassen gepromoot blijven worden. Ik hoop dat u scholen die twijfels hebben, contacteert, want twijfels moeten wel besproken worden, angsten moeten aangekaart worden, er moet in dialoog worden gegaan. Ik hoop dus dat u initiatief blijft nemen om de dialoog met die scholen en schoolbesturen aan te gaan, om het positieve beeld van Brussel te blijven promoten en kinderen de mooie kanten van onze stad te blijven tonen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Mevrouw Idrissi, als er één zaak is waar mensen en scholen bang van zijn, is het islamterreur in onze steden. *(Opmerkingen)*

Minister, terwijl de terreurdreiging in ons land op drie staat, het op één na hoogste niveau, terwijl de kranten vol staan over terreur, terwijl op tv grote debatten worden georganiseerd over terreur, terwijl we geconfronteerd worden met gewapende soldaten in het straatbeeld, terwijl in dit eigenste Vlaams Parlement de veiligheidsmaatregelen worden verscherpt, geeft u in uw reactie de schuld aan de scholen en spreekt u over een combinatie van angst en domheid. U hebt terecht uw verontschuldiging aangeboden. Ik zou het veeleer over voorzichtigheid en verantwoordelijkheidszin hebben. Ik wil hiermee geen paniek zaaien of de angst aanwakkeren.

Mijnheer Bajart, u hebt het over Antwerpen gehad. Ik weet dat een Antwerpse kleuterschool aan de politietoren in Antwerpen voor gesloten deuren stond. Het Antwerpse politiemuseum kon, waarschijnlijk op bevel van de burgemeester, niet worden bezocht. Zo open is die stad dus ook weer niet.

Minister Sven Gatz: Ik dank iedereen voor de nuttige bijdragen. Ik veronderstelde dat de terreurdreiging op zich de aanleiding voor de opschorting van de klasuitstap vormde. De school heeft meer duidelijkheid over de juiste beweegredenen gegeven.

Mevrouw Idrissi, de school wil niet dat de kinderen met gewapende soldaten worden geconfronteerd. Ik ben het daarmee niet eens. Ik heb mijn verontschuldiging aangeboden. Ik heb met die school contact gehad. Die school tilde daar overigens niet zo zwaar aan. Ik zal met die school nog contacten hebben, net zoals ik vroeger contacten met de Hasseltse schooldirecteur heb gehad. Ik doe dat echter liever in alle rust.

Ik ben het niet met die beweegreden eens. Ik bedoel niet dat kinderen per definitie met gewapende mannen voor gebouwen moeten worden geconfronteerd. Dit zou

echter geen excuus mogen zijn om een uitstap af te gelasten. Angst maakt deel uit van onze leefwereld. Zoveel is duidelijk. Dit geldt ook voor kinderen. Volgens mij is het ten aanzien van ouders en van kinderen een goed idee die angst pedagogisch te plaatsen. Daar zijn de nodige opleidingen voor. Volgens mij kan dit.

Mevrouw Idrissi, u hebt me een concreet voorbeeld gevraagd van wat ik als minister van Media kan doen. Ik beslis natuurlijk niet welke programma's moeten worden gemaakt. Enkele dagen geleden hebt u, samen met mij, echter kunnen vaststellen dat de makers van het programma Karrewiet een specifieke uitzending over dit thema hebben gemaakt. Dit is op een heel goede manier aangepakt. Wat mij betreft, heeft onze openbare omroep met die snelle interventie een goede rol gespeeld. Dat dit duidelijk al is gebeurd, is eigenlijk al een antwoord op uw vraag. Dit zal echter permanent gebeuren.

Mijnheer Poschet, langs Nederlandstalige zijde krijgen eigenlijk twee instellingen een grote instroom aan klassen uit Vlaanderen. Daarnaast zijn er natuurlijk nog ministers. Ik juich toe dat minister Crevits diezelfde dag een Torhoutse school heeft ontvangen. Getuige de foto's op Facebook ging het er zeer vrolijk aan toe. Dat is prima. Daarnaast zijn er nog professionele organisaties.

Het stadslabo van Jeugd en Stad (JES) heeft een aantal afzeggingen gehad. Dit is beperkt gebleven. Het stadslabo heeft van dit nadeel een voordeel trachten te maken en heeft gecommuniceerd dat er plekken zijn vrijgekomen. Wie wil komen, mag dat. Ik vind dit geen gek idee. Op die manier worden scholen ertoe aangezet om een intern debat te voeren. Het is een goede zaak dat geen zwart-witdebat wordt gevoerd.

Ik beslis ook niet wat scholen moeten doen. De scholen mogen zelf beslissen. Ik begrijp dat verantwoordelijkheid een rol speelt. Het gaat echter verder dan enkel de juridische verantwoordelijkheid. Volgens mij kunnen scholen ook een pedagogische verantwoordelijkheid hebben.

Studio Globo, een organisatie die met JES samenwerkt, heeft in Kuregem, niet de meest voor de hand liggende plek, een stadsatelier. Studio Globo ontvangt per trimester of per semester tientallen klasbezoeken en heeft nog geen enkele afzegging gekregen. We moeten dit ook niet overschatten.

Mijnheer Vanlouwe, ik zag een aanleiding om een cultureel overleg te houden. Ik heb natuurlijk een grotere greep op die materie. Ik geloof niet dat het noodzakelijk is een overleg over de leefbaarheid aan sich te organiseren. Volgens mij is het beter met bilaterale contacten te werken. Dit gebeurt al met betrekking tot verschillende dossiers. Dit heeft niet enkel betrekking op mijn portefeuille. De minister-president van de Vlaamse Regering heeft ook contacten met de minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. We proberen op basis van dossiers verdere vooruitgang te boeken met betrekking tot de algemene leefbaarheid van onze steden en van Brussel in het bijzonder. Eerlijk gezegd denk ik niet dat er op dat vlak zo veel verschillen tussen Brussel en Antwerpen zijn.

Ik wil dat institutioneel debat graag met u voeren. Ik deel een aantal van uw gevoeligheden. Ik ga hier niet helemaal in mee. Dit lijkt me momenteel echter minder aan de orde dan het inhoudelijk debat over veiligheid en samenleving dat uzelf en anderen op de agenda hebben gezet.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Het gaat natuurlijk niet enkel om die ene school die deze week heeft beslist niet naar Brussel te komen. Het gaat om een bepaald gevoel dat is ontstaan. Dat gevoel is op een bepaalde realiteit in onze stad gebaseerd.

We weten allemaal wat vorig jaar, de dag voor de verkiezingen, is gebeurd. Op 25 mei 2014 zijn in het Joods Museum van België verschillende slachtoffers

gevallen. Laat ons hopen dat zoiets niet meer zal gebeuren. Als zoiets nog eens zou gebeuren, mogen we onszelf echter niet verwijten dat we niet alles hebben gedaan om het te voorkomen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Jan Bertels aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de rol van Vlaanderen bij het tekort in Entiteit 2 van de Belgische begroting

ACTUELE VRAAG van Björn Rzoska aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de onrustwekkende Vlaamse begrotingscijfers

ACTUELE VRAAG van Matthias Diependaele aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de verduidelijking bij de huidige verwachtingen met betrekking tot de afsluiting van begrotingsjaar 2014

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Turtelboom.

De heer Bertels heeft het woord.

De heer Jan Bertels (sp.a): Minister, op 16 december laatstleden, in het kader van de begrotingsaanpassing 2014 en de begroting 2015, hebben we een lange discussie gehad over het toen door de meerderheid gelanceerde al dan niet tekort op de begroting 2014. Dat was geen fictieve oefening in de begrotingsevenwichtsmantra, want dat tekort voor 2014 heeft ook een effect op de begroting 2015. Vandaag zijn we daar.

We moeten dat als Vlaamse parlementsleden vernemen via een omweg, via de Federale Regering die een rapport moet voorleggen aan Europa. We krijgen dan de minister-president, niet de minister van Begroting, die een reactie geeft. Hij zegt: er is een tekort, maar we weten nog niet hoeveel. Daarna begint er een rondje zwartepieten tussen de verschillende regeringen in dit land en een tussen de verschillende ministers van Begroting die de Vlaamse Regering heeft en heeft gehad. Maar de essentie, namelijk wat men ermee gaat doen, daarover valt geen woord. Het is nochtans de essentie van het parlement dat het kan mee-discussiëren over een begroting en een begrotingsuitvoering.

Dan, wonder boven wonder, net voor deze plenaire vergadering begint, krijgen we een mail in onze mailbox met het monitoringrapport. De communicatie was eerst dat er nog geen definitief cijfer was. We hebben dat monitoringrapport dan gekregen net voor deze plenaire sessie.

Minister, de oorzaken die erin staan, waren allemaal gekend. Het zijn dezelfde oorzaken als in november en december. U hebt ze alleen niet willen zien. Minister, hoe zult u omgaan met de oorzaken voor het tekort op de begroting 2014 en de implicatie daarvan voor de begroting 2015 en de vervroegde begrotingscontrole?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, minister, collega's, toen ik gisteren mijn vraag indiende, die ik heb gesteld aan minister-president Bourgeois omdat hij heeft gecommuniceerd, kreeg ik van de diensten de mededeling dat minister Homans zou antwoorden. Voor alle duidelijkheid: ik ben zeer tevreden, minister Turtelboom, dat u antwoordt. De regering is normaal gezien één en ondeelbaar,

behalve wanneer ik de kranten van vandaag bekijk. Dan weet ik niet goed meer of ze inderdaad nog één en ondeelbaar is, maar dat is een andere zaak.

Minister, langs de ene kant krijgen we vanuit het federale niveau te horen dat Vlaanderen cijfers heeft ingediend en dat het tekort in 2014 oploopt tot 800 miljoen euro. Er vertrekt officiële communicatie vanwege de liberale premier Charles Michel. Die wordt gesteund door zijn collega Brusselse collega Guy Vanhengel, want Sinterklaas is misschien al een tijdje weg, maar de zwartepiet is hier nog altijd gebleven. Minister Vanhengel zet de zwartepiet bij de Vlaamse Regering. Minister-president Bourgeois zegt dat het niet zijn schuld is, maar dat de Federale Regering de verantwoordelijke is. Hij schiet eigenlijk op zijn N-VA-collega federaal minister Van Overtveldt. Op het einde is er federaal minister Kris Peeters. Die zegt als een perfect CD&V'er: enerzijds is het de verantwoordelijkheid van de Federale Regering, anderzijds is het de verantwoordelijkheid van de gewesten. *(Applaus bij Groen en sp.a. Opmerkingen van de heer Koen Van den Heuvel)*

Dat is zoals in het leven, mijnheer Van den Heuvel. Ik stel alleen maar vast dat communicatie zeer rekbaar is.

Minister, alle gekheid op een stokje, een half uur voor deze plenaire zitting hebben we het monitoringsrapport, dat ik heb opgevraagd, gekregen. Ik heb voor u een specifieke vraag. U hebt aan de Federale Regering een tekort van 800 miljoen euro gecommuniceerd. U hebt die cijfers gegeven.

Vandaag is daar 240 miljoen euro af. Kunt u mij alstublieft dat verschil duiden?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Minister, de minister-president zit in Davos om onze sociaal-economische belangen te verdedigen. Maar ik zou bijna zeggen: "Geert, kom naar huis want er gebeuren rare dingen"!

We hebben de laatste maanden verschillende cijfers gekregen over het mogelijke tekort van 2014. U weet zeer goed dat wij op u vertrouwen om de juiste cijfers te krijgen. Dat is voor u een belangrijke opdracht. 2014 zou tussen de 800 miljoen euro en de 1 miljard euro in het rood afsluiten. Gisteren hebben we gemerkt dat het cijfer 800 miljoen euro was doorgegeven aan de federale overheid, aan minister Jamar. Daar is die hele discussie ontstaan. Dit is voor Europa zeer belangrijk. Europa houdt ons zeer nauwlettend in de gaten. Het minste dat we moeten doen, is een vertrouwenwekkend signaal sturen naar Europa, zodat ze weten dat ze kunnen rekenen op de juiste cijfers. Vandaag hebben we het tekort zien zakken naar 565 miljoen euro.

Minister, ik weet dat we er allebei van overtuigd zijn dat correcte cijfers zeer belangrijk zijn. Welk cijfer is gecommuniceerd naar het federale niveau? En van waar komen al die cijfers? Eigenlijk neem ik aan dat journalisten die dergelijke zaken in de krant schrijven toch controleren of ze min of meer betrouwbaar zijn. Ik hoop dat ik mij daarin niet vergis. Die zuigen dat niet uit hun duim, mag ik aannemen. Dat moet toch komen van een betrouwbare bron? U bent de juiste persoon om ons te laten weten vanwaar die verschillende cijfers komen en welk cijfer er werd gecommuniceerd naar het federale niveau. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Voorzitter en beste collega's, het klopt dat wij in Vlaanderen een tekort zullen hebben voor 2014. Het zal u ook zijn opgevallen dat ik de voorbije dagen en weken nooit cijfers die gecirculeerd hebben, heb bevestigd. *(Opmerkingen)*

Ook niet gespind, mevrouw De Ridder.

Ik heb dat niet gedaan omdat ik op dat moment wist dat er nog nieuwe ramingen konden binnenkomen, waardoor de cijfers zouden moeten worden bijgesteld. Je hebt natuurlijk een timing die het federale niveau moet respecteren om naar Europa te rapporteren. Dan worden soms, vanuit de administratie, cijfers aan de andere administratie gegeven. Maar vandaag zijn de cijfers bijgesteld. Ik zeg u dat onze cijfers vandaag veel stabiel zijn dan een paar weken of zelfs dan een week geleden. Maar het zijn nog altijd niet de definitieve cijfers voor 2014. Geen enkel bedrijf kan op 21 januari 100 procent zekere uitvoeringscijfers voor 2014 geven. En ja, wij hebben de cijfers vandaag bijgesteld omdat wij nieuwe ramingen hebben gekregen over de inning van de gewestbelastingen via het federale niveau, die doorgestort worden naar Vlaanderen. Ze liggen een stuk hoger, en zijn dus beter voor de begroting, dan een aantal weken geleden werd geraamd. Het is de evidentie zelve dat dit wordt verwerkt in de rekeningen, en het is de evidentie zelve dat we die nieuwe cijfers, op basis van de ramingen van de Federale Regering, doorgeven aan het federale niveau, zodanig dat men ze kan doorgeven aan Europa.

Er zijn drie grote redenen voor het tekort. We hebben enkele lagere federale doorstortingen, voor een bedrag van 37 miljoen euro. We hebben een aantal niet-gerealiseerde verkopen van activa, voor 50 miljoen euro. Hopelijk kunnen we die in 2015 wel realiseren, en dat is ook perfect mogelijk. We hebben ook een betere uitvoering van de begroting. Dat zit vooral bij investeringsdossiers: Waterwegen en Zeekanaal, het Vlaams Infrastructuurfonds en het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU). En er zijn ook een aantal eenmalige investeringsuitgaven. Dan wordt het een beetje Kafka. We maken vanuit Vlaanderen een akkoord met Nederland over de sluis in Terneuzen. We willen samen met Nederland een beroep doen op Europese middelen en Europese fondsen. En daardoor duwen we onze begroting iets meer in het rood.

Voor iedereen in dit halfrood is het duidelijk dat het grootste deel van de tekorten die we in Vlaanderen in 2014 zullen hebben, er zijn door investeringen. Eén ding is voor deze Vlaamse Regering geen optie: op een bepaald moment bepaalde investeringen niet uitvoeren.

We kiezen voluit voor scholenbouw. We hebben daar niets afgedaan. We kiezen voluit voor de andere investeringen. En zo hoort het ook, want als je in economisch moeilijke tijden niet de tak wilt afzagen waarop je zit, moet je ervoor zorgen dat je de investeringen die de werkgelegenheid veiligstellen, bewaart. Tenzij voor de sp.a-fractie de sluis Gent-Terneuzen niet zo belangrijk is? Dan moeten we misschien even bellen naar de burgemeester van Gent. *(Opmerkingen bij sp.a)*

Een beetje ernst. Het verdrag met Nederland is gemaakt in de tweede helft van december. De dading met Noriant, die ervoor zal zorgen dat er vooruitgang komt in het Oosterweeldossier, is gesloten na de vorige begrotingscontrole. We zullen dat debat volgende week in de commissie met alle details voeren.

We gaan dit nu analyseren. Half februari krijgen we de cijfers van het Planbureau, ook voor de economische groei en de inflatie. We hebben met de partners in de regering al beslist om de begrotingscontrole vroeger te doen, omdat we de traditie van een rigoureuus Vlaams begrotingsbeleid willen houden. Daarom hebben we het een maand vervroegd. In de schoot van de regering zullen we wat we hieruit kunnen leren meenemen naar het debat voor 2015. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Jan Bertels (sp.a): Minister, u kunt me als een ervaringsdeskundige beschouwen voor het federale monitoringcomité. Cijfers van het departement

Financiën die van dag één tot dag twee 250 miljoen euro verschillen heb ik de afgelopen twintig jaar nooit meegemaakt. Dat zal ook vandaag niet gebeurd zijn. *(Applaus)*

Wij zijn voorstander van investeringen. We hebben er een alternatief traject voor voorgelegd, dat weet u. In uw argumentatie vergeet u één belangrijke zaak: u vermeldt niet dat de oorzaak van het tekort de veel grotere uitgaven zijn op de reguliere posten. Dat staat letterlijk in het monitoringrapport dat wij hebben gekregen. Misschien is dat dan niet het juiste.

Dus ik herhaal mijn vraag, de belangrijkste vraag voor dit parlement en voor de begroting van 2015: hoe gaat u daar nu mee om? Wat gaat u doen met het al dan niet structurele tekort in de begroting voor de begrotingscontrole 2015? Gaat u facturen doorschuiven naar de gezinnen, naar de gezinnen die al geraakt zijn? Gaat u de belastingen verhogen, wat we net hebben mogen vernemen? Of gaat u iets anders doen? Gaat u de economische groei door investeringen, waar u nu zelf prat op gaat, opnieuw fnuiken zoals u dat hebt gedaan bij de opmaak van de begroting 2015 en de controle op 2014? *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De heer Björn Rzoska (Groen): Minister, ik wil wel, maar ik heb daarnet de uitdrukking gebruikt, ook al ben ik niet van Antwerpen: met heel Antwerpen maar niet met mij. Ik moet eerlijk zeggen dat uw uitleg nergens op slaat. Wij hebben vandaag een monitoringrapport gekregen, gedateerd op 21 januari 2015. Toevallig vandaag. Ik vraag er al een hele tijd naar, maar goed, ik krijg het. En nu komt u zeggen dat het de normaalste zaak van de wereld is.

Wat ik oorspronkelijk had gevraagd en wat ik opnieuw heb gevraagd aan de voorzitter, is om toegang te krijgen tot de oefening die u bij de federale overheid hebt neergelegd. Ik wil wel eens weten, en ik heb daar geen antwoord op gekregen, wat het verschil is tussen de twee oefeningen.

Gisteren is er officieel gezegd door de Federale Regering, door de premier, dat het gaat om 800 miljoen euro. Er wordt een hele dag over gedebatteerd. En vandaag zegt u dat er 240 miljoen euro af gaat. En dat noemt u normaal, mijn excuses, maar ik koop dat niet! Ik vraag u opnieuw een duidelijke, heldere uitleg. Hoe kan het dat er tussen gisteren en vandaag 240 miljoen euro verdwenen is van het tekort? *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Mijnheer Bertels, aan 2014 kun je niets meer doen. Begrotingstechnisch kun je daaraan niets meer veranderen, en het is maar goed ook, anders zou je met 'foefelarij' beginnen.

Minister, ik ben wel tevreden met uw antwoord, heel tevreden zelfs. U hebt bevestigd dat er geen plaats is voor gespin of geknoei. We moeten inderdaad de juiste cijfers brengen en u doet dat ook.

Het is inderdaad zo dat we nog wachten op de definitieve cijfers. In het verleden is het altijd zo geweest dat de oppositie meestal op die vergaderingen afwezig blijft, maar nu er een tekort is, zullen ze er misschien wel zijn. Op die vergaderingen kijken we dan naar de rekeningen van 2014 en naar hoe het jaar uiteindelijk is afgesloten. Ik herinner mij nog discussies waar er geklaagd werd over het feit dat er, bij minister Muyters, een overschot was van 240 miljoen euro. Dat was ook niet goed.

Laat mij als Oost-Vlaming nog één ding bevestigen: wij zijn wel degelijk zeer blij met de sluis in Terneuzen. *(Applaus bij de N-VA en Open Vld)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, ik moet eerlijk zeggen dat ik toch wel een beetje sta te kijken. Wat we absoluut moeten vermijden – we hebben er absoluut geen boodschap aan –, is een rondje zwartepieten. Dat is gisteren verschillende keren gezegd, maar het staat ook, mijnheer Rzoska, als een paal boven water. Daar wint niemand bij: daar wint de Vlaming niet bij, daar wint de oppositie niet bij en daar wint zeker de Vlaamse Regering niet bij. Dat schouwspel is dus beneden alle peil.

Het is duidelijk: er is 560 miljoen euro te weinig. Is dat bedrag een grote verrassing? Eerlijk gezegd denk ik niet dat er vele mensen door verrast zijn. *(Opmerkingen)*

We hebben een uitleg gekregen. Het is een duidelijke lijn van deze regering om te blijven investeren. Jullie doen er altijd een beetje meewarig over, maar deze regering blijft investeren. De sluis van Gent-Terneuzen is daar een duidelijk voorbeeld van. Het programma van de Scholen van Morgen is daar een duidelijk voorbeeld van. Het is heel, heel duidelijk. De economische groei valt een beetje tegen, maar zo komen we tot dat bedrag van ruim 500 miljoen euro.

Op de vraag naar wat er de voorbije week is gebeurd om van 800 miljoen euro naar 560 miljoen euro te komen, hebben we intussen ook een verklaring gekregen. Er is een extra ontvangst van de registratierechten. Het woonbonus-effect heeft gespeeld in oktober, november en december. De kranten stonden ervan vol. De registratierechten zijn wellicht met meer dan 100 miljoen euro toegenomen. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Mijnheer Van Malderen, dit gaat over de laatste maanden van 2014, en u vraagt een realistische kijk op de zaak. Wel, ik geef ze u.

Een tweede zaak is een herraming van de herclassificatie rond de Europese regelgeving die ook ongeveer 100 tot 125 miljoen euro bedraagt. En dan zijn er nog scherpere ramingen. Zoals u weet, zijn er in januari nog altijd ramingen die week na week of dag na dag kunnen worden verfijnd. Zo kom je tot het bedrag van ruim 200 miljoen euro.

Er is niets nieuws in vergelijking met andere jaren. Er worden grote woorden gebruikt, maar het begin van 2015 verschilt in niets, maar dan ook in niets, van de andere jaren. Laten we dus ernstig blijven en geen zwartepieten doorschuiven en gewoon bij de les blijven en deze begroting de volgende maanden mee op orde houden.

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

De heer Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, collega's, ik sluit me in belangrijke mate aan bij de vorige spreker om de twee onderdelen die hij heeft benaderd.

Ik heb de voorbije dagen en uren heel veel analyses gehoord, de ene al interessanter dan de andere. De realiteit is dat er in Vlaanderen in 2014 een tekort is. Het tekort is kleiner geworden door het effect van de woonbonus, waar we blij voor kunnen zijn. We staan dus voor een grote uitdaging.

Wat ik ook vooral onthoud, is dat ik hier de voorbije weken en maanden, vooral vanop de oppositiebanken, kritiek heb gehoord op de noodzaak om te besparen en te saneren. Wij gaan in de begroting 2015 voor 1,2 miljard euro structurele bezuinigingen uitvoeren. Dit tekort toont nog maar eens aan en bewijst hoe noodzakelijk die zijn. We gaan waarschijnlijk zelfs nog meer inspanningen moeten doen.

In Nederland is er de voorbije maanden een boeiend debat geweest over zwarte piet. Zwarte piet mocht daar geen zwarte piet meer zijn, maar moest rood of

groen of geel of oranje zijn. Mijn voorstel zou zijn dat we dat debat aan de Nederlanders laten. De Vlaamse Regering staat voor grote problemen maar pakt de problemen collegiaal, eensgezind en krachtdadig aan. Dat is wat de Vlaming van deze Vlaamse Regering verwacht en dat is waar onze fractie zich voor inschrijft. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, de Vlaamse Regering klopt zich voortdurend op de borst vanwege het zogenaamde behaalde of na te streven begrotingsevenwicht om de toekomstige generaties niet te belasten. Maar dat laatste is precies wat nu gebeurt met uw begrotingstekort. Ja, deels heeft dat te maken met de elementen die u hebt aangehaald. Deels heeft dat wellicht te maken met de pps-constructies, voor de regering tegenvallende belastingopbrengsten en dergelijke.

Maar, en dat wordt door de meeste partijen verzwegen of liever niet aangehaald, het heeft nog veel meer te maken met het afkomen van de Vlaamse welvaart naar Wallonië en het heeft veel meer te maken met de uitvoering van de voor Vlaanderen nadelige zesde staatshervorming, die in de praktijk een federale besparing was op de kap van Vlaanderen. Daardoor worden niet alleen de vorige en de huidige generatie maar ook de toekomstige generaties belast. Wat dat betreft, zijn het schuldig verzuim, dames van de regering, van deze Vlaamse Regering en de verantwoordelijkheid van de N-VA, mijnheer Diependaele en minister Homans, verpletterend en zeer te betreuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Annemie Turtelboom: Wat gaan we ermee doen in 2015? Daarvoor hebben we de begrotingscontrole een maand vervroegd. We zitten nog altijd in economisch moeilijk vaarwater. We krijgen half februari de nieuwe parameters op het vlak van groei en inflatie. Dan zullen we met de Vlaamse Regering dat debat aangaan. Ik wil benadrukken dat we al 1,2 miljard euro structurele besparingen hebben gedaan. Dat is een sterke prestatie, dat moeten we doorgeven aan Europa. Daar maakt men de analyse van de uitvoeringscijfers van 2014 en van de begrotingscijfers van 2015. Daar heeft Vlaanderen gekozen, niet voor eenmalige maatregelen, maar voor structurele. We zijn dus streng geweest. Alle betalingen zijn op elk moment doorgegaan, volgens de traditie bij de Vlaamse administraties.

Tot slot, de voorbije jaren, ik heb het nog eens opgezocht, werden de begrotingscijfers telkens pas overgemaakt aan het parlement, eind januari. Dat deed men omdat er gewoon nog zoveel fluctuatie is in de eerste weken van januari. De redenen waarom er ten opzichte van het vermeende bedrag van 800 miljoen euro nu minder is, komt door een nieuwe federale raming in verband met de inning van de gewestelijke belastingen ten gevolge van de woonbonus. Door een maatregel van de Vlaamse Regering zijn nog meer woningen 'geschreven'. Er blijven nog inkomsten achter. De federale overheid heeft één tot drie maand tijd om dat geld door te storten. Het is dan ook logisch dat men die ramingen bijstelt. Met de nieuwe maatregel is het gewoonweg moeilijk om een goede prognose te maken.

In verband met de ESR-consolidatiekring is er een aanpassing gebeurd, ook in positieve zin. Ik zal dat volgende week in de commissie allemaal gedetailleerd uitleggen. Dit is geen gegoochel met cijfers. Het is de taak van de minister van Begroting om elk nieuw cijfer dat hij of zij binnenkrijgt, te integreren in de documenten. Het zou echt wel idioot zijn om op een bepaald moment, bij een herraming, meer inkomsten en lagere kosten niet door te spelen aan Europa en niet op te nemen in de verslagen. Dat zou pas onverantwoord zijn.

Voor mij is vooral van belang dat het tekort dat we jammer genoeg hebben, een tekort is dat voor een groot deel toe te schrijven is aan investeringen. We zijn er met deze Vlaamse Regering altijd prat op gegaan dat we niet besparen op investeringen. *(Applaus)*

De heer Jan Bertels (sp.a): Ik doe drie frappante vaststellingen. Eén, eind december spraken wij over een mogelijk tekort op basis van cijfers die van elders kwamen. We werden toen beschreven als fantasten. Nu hoor ik dat dat normaal is en dat niemand verrast is.

Twee, we worden beticht van onrust zaaien. Tja, als we niet meer mogen voortgaan op cijfers van officiële instanties zoals de Federale Regering, dan wordt het redelijk moeilijk. Wat moeten we dan nog wel doen?

Drie, minister, wij zijn vragende partij – we hebben het al gevraagd, u hebt dat deels toegezegd – voor een vervroegde begrotingscontrole. We willen daar serieus over discussiëren met een investeringsprogramma dat we verdedigd hebben.

Maar laat ons hopen dat u niet afkomt met dezelfde oplossingen die u al hebt gebruikt, namelijk het doorsturen van facturen. Soms noemt u het facturen, soms belastingen. Schuif het alstublieft niet meer alleen door naar de Vlaamse gezinnen die al getroffen werden. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De heer Björn Rzoska (Groen): Minister, u 'flipflopt' met cijfers dat het een lieve lust is. U moet zelf eens even de chronologie bekijken. In december hebt u een begrotingsaanpassing voorgelegd voor 2014 met een overschot van 2 miljoen euro, ondanks het feit dat iedereen weet dat er eigenlijk een tekort zit aan te komen. Dat zijn dingen die u al weet sinds september en die u niet bijstuurt. Een maand later gaan we, op twee dagen tijd, van een tekort van 800 miljoen euro naar een tekort van 563 miljoen euro. U 'flipflopt' dat het een lieve lust is.

Ik zal u zeggen: het grote project van deze regering en de vorige regeringen was om mordicus naar een begroting in evenwicht te gaan. Wat uw rekening 2014 overduidelijk bewijst, is dat dat politieke project eigenlijk een mythe was en enkel bestaat op papier. Want er is een tekort en er is geen begroting in evenwicht, wat door de vorige regeringen en deze regering constant naar voren werd geschoven.

Minister, ik vraag nogmaals de federale oefening op, want een minister van Begroting die op die manier omgaat met cijfers wekt weinig vertrouwen.

Er wordt gezegd dat de zwartepiet voor Nederland is. Minister, niet de oppositie heeft de zwartepiet uitgedeeld, maar uw eigen coalitiepartners zijn daarmee begonnen. Ik sluit mij aan bij de heer Diependaele: ik hoop dat minister-president Bourgeois snel terugkomt, want zijn huis staat in brand en het wordt tijd dat de ploeg op orde wordt gezet. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Minister, niemand verwacht van u dat u een waarzegster bent. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Waarzegster, iemand die in de toekomst kan kijken.

Iedereen die de begroting een beetje opvolgt, weet heel goed dat die cijfers inderdaad fluctueren en dat we daarover pas na verloop van tijd zekerheid hebben.

Nu, ik ben blij dat we hebben afgesproken dat we die cijfers dan ook correct moeten houden, zonder gespin of geknoei.

Een tweede punt is veel belangrijker. Want dat vergeten de collega's: het feit dat we die investeringen al hebben gedaan, zal de inspanningen voor 2015 voor een deel verlichten.

Ik wil daarbij een oproep doen om die begrotingsevolutie van dichtbij in de gaten te houden. U doet nu een vervroegde begrotingscontrole. Ik hoop dat we ook nadien, bij de verdere uitvoering van de begroting, de vinger aan de pols houden en, net zoals u in oktober een begrotingsaanpassing hebt gedaan, opnieuw kunnen bijsturen zodra het nodig is. Dan hadden we dat in 2014 misschien kunnen vermijden. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Collega's, ik heb een opmerking in verband met de mededeling over de cijfers van de begroting 2014. Ik heb gisteren een vraag gekregen van de heer Rzoska. Ik heb een keurige brief gestuurd naar de kabinetschef van minister-president Bourgeois en die van minister Turtelboom. Ik heb vandaag nog eens aangedrongen en heb die bundel gekregen, zoals het andere jaren trouwens ook gebeurt. Voordat het Rekendecreet in werking trad, kregen wij die bundel altijd eind december, maar door het Rekendecreet krijgen wij die nu rond 20 januari. U hebt dus gewoon de cijfers gekregen zoals wij die gevraagd hebben. Niet meer of niet minder.

De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Stefaan Sintobin aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de kerntakenoefening bij de Vlaamse overheid

ACTUELE VRAAG van Ingrid Lieten aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de kerntakenoefening bij de Vlaamse overheid

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Homans.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, om te komen tot een slankere en efficiëntere overheid legde de Vlaamse Regering aan de dertien beleidsdomeinen een kerntakenoefening op. Daarbij was het de bedoeling om tegen 1 januari in de diverse beleidsdomeinen met een kerntakenplan naar voren te komen. Eigenlijk was het de bedoeling, zoals het in het regeerakkoord stond, dat de diverse administraties en departementen zouden moeten bepalen wat er kon worden afgebouwd en wat er moest worden behouden, in functie van een goede dienstverlening. Uit de nota en uit wat het voorzitterscollege liet melden, konden we vaststellen dat er nog maar drie beleidsdomeinen klaar waren en een aantal andere half klaar.

De belangrijkste bekommernis is dat er verschillende kerntakenplannen in zaten. Een aantal administraties hadden een plan opgemaakt in functie van wat ze willen behouden. Verder was er een discussie over het samen sporen van de kerntakenoefening en de afvloeiing van 1950 personeelsleden bij de Vlaamse overheid. Ze zouden samen moeten sporen. Er was ook een uitspraak van een diensthoofd van een belangrijke dienst, namelijk van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO). Hij zei dat de Vlaamse Regering absoluut geen visie heeft op hoe een en ander moet gebeuren, hoe de kerntakenoefening en afvloeiingen samen moeten gebeuren.

Minister, wat zult u eraan doen?

De voorzitter: Mevrouw Lieten heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp-a): Minister, het is een plicht van iedereen die bij de overheid werkt, of hij nu politicus is of ambtenaar, om steeds op zoek te gaan naar manieren om dezelfde dienstverlening aan de burgers te geven, maar met minder middelen. Die plicht heb ik vroeger ook ter harte genomen. In de vorige regering hebben wij efficiëntieoefeningen gedaan en hebben we gezocht naar manieren om dezelfde dienstverlening uit te voeren met minder middelen, want we werken met de centen van de mensen.

Er is één grens voor mij: wanneer je dezelfde dienstverlening niet meer kunt garanderen met minder middelen, wanneer je de kwaliteit en de toegankelijkheid niet meer kunt garanderen.

Ik heb het gevoel, minister, dat die grens nu bereikt wordt in sommige administraties en agentschappen. Dat blijkt uit de open brief van de voorzitters in het voorzitterscollege die gisteren naar buiten is gekomen. Daarin zegt men duidelijk, ik citeer: "dat men de besparingen niet meer kan realiseren zonder afbouw te doen van de dienstverlening." Men zegt dat de besparingen sowieso een kwaliteitsvolle, efficiënte en effectieve uitvoering van de diensten aan de Vlaming in het gedrang brengen.

Minister, dit is heel duidelijk een noodkreet van uw ambtenaren. Het zijn ambtenaren die in het verleden altijd heel plichtsbewust hebben meegewerkt aan besparingsoefeningen, maar die nu zeggen: "pas op, hier is een grens bereikt". Ik vraag u om dringend in overleg te gaan met uw ambtenaren, om dit ernstig te nemen.

Mijn tweede vraag is of u hier voor ons in het parlement kunt garanderen dat het voor u een prioriteit is om de dienstverlening aan de Vlamingen minstens op het niveau van vandaag te houden.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, degenen die gisteren wél aanwezig waren in de commissie Bestuurszaken tijdens de bespreking van de beleidsnota, weten dat dit thema reeds uitgebreid aan bod is gekomen. *(Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten)*

Jawel, mevrouw Lieten, dit thema is heel uitgebreid aan bod gekomen tijdens de bespreking. Onder meer de heer Kennes heeft er een aantal pertinente vragen over gesteld, u ook. Ik ben heel uitvoerig ingegaan op al uw vragen.

Ik zal concreet antwoorden op deze vraag. Ik heb gisteren aangegeven dat het inderdaad de bedoeling was om tegen 1 januari 2015 alle kerntakenplannen te hebben. Ik heb ook gezegd dat we er momenteel drie hebben, drie van de dertien. Er ontbreken er nog. Het is dus te vroeg om al tot een globale evaluatie over te gaan.

U hebt inderdaad tijdens de bespreking in de commissie verwezen naar een Belgabericht waarin sprake was van een nota. U noemt dat nu een open brief. Een klein beetje intellectuele eerlijkheid alstublieft. *(Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten)*

U hebt hier op het spreekgestoelte letterlijk de woorden gebruikt: "een open brief" van onze leidend ambtenaren. *(Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten)*

U hebt gezegd "een open brief". Anders kijken we het na in het Woordelijk Verslag. *(Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten)*

De voorzitter: Neen, mevrouw Lieten. Minister Homans heeft het woord. U kunt het straks rechtzetten voor het verslag.

Minister Liesbeth Homans: Ik heb in ieder geval verstaan, en ik denk met mij velen hier aanwezig, dat u hebt gezegd dat het een open brief was. Voor alle duidelijkheid, de status van het document is de volgende: het is een interne nota van het voorzitterscollege, het is geen officieel schrijven van het bewuste voorzitterscollege aan de Vlaamse Regering, het is een werkdocument.

Ik vind het goed dat het voorzitterscollege zich hierover buigt en een aantal vragen stelt over mogelijke oplossingen. Maar ik blijf bij mijn antwoord van gisteren. Het is nog te vroeg, want ik heb nog niet alle kerntakenplannen binnen. We gaan regelmatig in overleg met het voorzitterscollege. Ik vind het heel belangrijk om onze leidend ambtenaren hierin te betrekken.

Wie nog veel meer wil weten over deze bijzonder interessante thematiek, kan er het verslag van de commissievergadering van gisteren op nalezen.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik vind uw antwoord allesbehalve. Wat het al dan niet bijwonen van de vergadering betreft, wil ik u volgende week wel eens aantonen welke commissievergaderingen ik volg.

Of het nu gaat over een brief, een open brief of een nota, doet niets ter zake. Onze vraag is gebaseerd op – mevrouw Lieten noemt het een noodkreet, ik ga niet zo ver – het feit dat een aantal mensen zeggen dat de kerntakenoefening niet afgerond is. Ik heb de datum van 1 januari niet uitgevonden. Als die deadline niet wordt gehaald, dan lijkt het me logisch dat we daar vragen over stellen. Het gaat over de visie van de Vlaamse Regering om enerzijds die kerntakenoefening met de personeelsafvloeiing te doen sporen. Volgens een aantal mensen bestaat daar absoluut geen visie over van de Vlaamse Regering. En dat is onze vraag – niets meer, niets minder.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp.a): Minister, het is uiterst zeldzaam dat er een nota van de topambtenaren uitlekt, dat zijn meestal heel discrete mensen. Als dat gebeurt, dan betekent dit dat het brandt, dat de nood hoog is. Minister, u zegt mij altijd dat u de ambtenaren moet vertrouwen, en nu zit u er een beetje mee te lachen. Dat vind ik niet ernstig. (*Applaus bij sp.a*)

Dat gebeurt dus uiterst zelden, en dat is omdat die ambtenaren 'gesqueezed' worden tussen twee bevelen die ze van u hebben gekregen. Zo moeten ze besparen en moeten ze hun werk doen. Als die twee niet meer samen gaan, dan kunt u hun vragen om zoveel nota's te maken als u wilt. Ik vraag u dan ook, minister, om uw hoofd niet in het zand te steken maar met de mensen in dialoog te gaan. Zij hebben duidelijk nood aan antwoorden van de regering. Als men niet meer hetzelfde kan doen met minder middelen, dan moeten er antwoorden komen, politieke antwoorden, bijvoorbeeld over taken waarvan u zegt dat ze die niet meer moeten uitvoeren. U moet dat dan beslissen en niet de ambtenaren. Ofwel gaat men privatiseren, maar dat kost meer. Ofwel gaat men de overheid opnieuw afbouwen, en dan zijn het de kwetsbaren in onze samenleving die daar de dupe van zijn. Ik weet dat u dat als minister van Armoedebestrijding ook niet wilt bereiken. Mijn vraag is opnieuw om nu in overleg te gaan en die mensen niet verder aan hun lot over te laten.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Het debat dat we hier nu voeren, is voorbarig. Het is de bedoeling dat de departementen eerst een antwoord sturen. Tot nu toe hebben er jammer genoeg slechts drie van de

dertien geantwoord. Deze aangelegenheid kan verder worden besproken in de commissie Binnenlands bestuur. Dat zou tot een goede discussie leiden.

Op basis van een gelekte nota kunnen we erop aandringen dat de overige departementen zo snel mogelijk een antwoord geven op de vragen van de minister – dat is ook hun taak en opdracht als ambtenaar-generaal – in plaats van nota's te lekken die uiteindelijk interne nota's zijn en nog niet voor bespreking vatbaar zijn. Deontologisch klopt daar iets niet.

Verder stel ik voor de resterende verslagen af te wachten zodat we een algemeen zicht hebben op de verslagen van het College van Ambtenaren-Generaal.

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

De heer Bert Maertens (N-VA): Minister Lieten, u hebt daarnet een aantal uitspraken van de minister niet ernstig genoemd. Ik vind uw vraagstelling van vandaag weinig ernstig. Ik had de eer en het genoegen om gisteren interim-voorzitter te zijn in de commissie Binnenlands Bestuur en daar is dat debat aan bod gekomen. De minister heeft daar een opsomming gegeven van de departementen, entiteiten en agentschappen die wel of niet al klaar zijn met hun oefening. Zij heeft gezegd dat we beter nog wat wachten tot de hele oefening is afgerond. Zij heeft ook gezegd dat de resultaten van die kerntakenoefening kunnen worden besproken in het parlement. Ik stel dan ook voor, mevrouw Lieten, om de kerntakenoefening van alle ambtenaren af te wachten voor we conclusies trekken en moord en brand schreeuwen zoals u nu en gisterenavond al hebt gedaan.

Het actuele karakter zal er wel zijn. De nota is helaas uitgelekt, maar die is gisteren al aan bod gekomen. Ik begrijp niet dat u die vraag hier vandaag nogmaals wilt stellen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): De vorige Vlaamse Regering heeft al heel wat stappen gezet om meer te doen met minder en heeft ook resultaten geboekt. Deze regering wil nog een tandje bijsteken en is zeer ambitieus om die plannen te vragen tegen 1 januari. Gisteren hebben we in de commissie vernomen dat die plannen er nog niet zijn. Minister, wanneer zullen we ze hebben? Hoe gaat u garanderen dat de plannen min of meer vergelijkbaar zijn, kwalitatief en eenvormig, om te voorkomen dat wie een inspanning doet om zich in vraag te stellen dat ook zal moeten doen, en dat wie het zich gemakkelijk maakt of de zaak vooruitschuift aan de inspanning zou ontsnappen en er te gemakkelijk van afkomt? Dat debat moeten we nog voeren, want de vraag is of we met minder middelen evenveel moeten doen, of dat we bepaalde zaken zullen moeten laten vallen. Het is goed dat de leidend ambtenaren een voorzet kunnen geven. Uiteraard zal de politiek moeten beslissen, en het parlement zal er ook zijn gedacht over zeggen.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Sintobin, mijn opmerkingen over het verslag van de commissievergadering hadden niets te maken met uw aan- of afwezigheid. Ik wil alleen zeggen dat we dit debat gisteren zeer uitgebreid hebben gevoerd in de commissie Bestuurszaken. Ik vind het dan wat vreemd dat we de dag nadien het debat moeten overdoen in de plenaire vergadering. Het is uw volste recht om me op te vorderen. Als u daar zin in hebt, geen enkel probleem.

We hadden de deadline van 1 januari 2015 vooropgesteld. We hebben vastgesteld – gisteren heb ik dat uitgebreid toegelicht – welke departementen er wel in orde zijn over beleidsdomeinen en welke niet. We hebben er drie binnen gekregen en de andere hebben we aangemaand om tegen het einde van deze maand met hun plannen te komen.

Mijnheer Kennes, u hebt gevraagd naar het uitstel. Eind januari dus, zoals ik gisteren ook heb gezegd. U hebt me eigenlijk gevraagd of ik elk departement of beleidsdomein over dezelfde kam ga scheren. Ik heb geopperd dat ik een brief heb geschreven aan het College van Ambtenaren-Generaal (CAG), nu het Voorzitterscollege, om te werken aan een bonusmalussysteem. Die beleidsdomeinen, die entiteiten die in het verleden meer hebben gedaan dan de inspanningen die hun werden gevraagd, zullen nu minder moeten doen. Degenen die in de vorige legislatuur niet hebben gedaan wat van hen werd verwacht, zullen een bijkomende inspanning moeten doen. Dat is een goede afspraak.

Nu over die nota. Mocht dit een officieel schrijven zijn van het Voorzitterscollege aan de regering, dan hebt u absoluut het recht om me hierover te interpellieren. Trouwens, u hebt het recht om me over alles te interpellieren, maar het is geen officiële brief die aan mij is gericht. Ik heb die nota nog altijd niet. U hebt die blijkbaar wel. *(Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten)*

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord. Hou u even in, mevrouw Lieten.

Minister Liesbeth Homans: Blijkbaar is dat moeilijk.

De voorzitter: Het is wederzijds, minister. *(Gelach)*

Minister Liesbeth Homans: Ik was tevreden dat ik eindelijk een eigen actuele vraag krijg, en nu moet ik het hier nog over de bevoegdheden van de minister-president hebben.

Alle gekheid op een stokje. Die nota is eigenlijk een intern werkdocument van het Voorzitterscollege. Ik vind het goed dat er interne werkdocumenten bestaan. Ik vind het niet zo goed dat ze uitlekken, maar bon, dat gebeurt in onze maatschappij. Geen enkel probleem. Met mijn hand op mijn hart kan ik zeggen dat ik die niet heb. En dat vind ik ook niet erg omdat het de status heeft van een intern werkdocument.

U vraagt ook naar overleg en terecht. Maar tegelijk is die vraag een insinuatie dat ik geen overleg voer met de Vlaamse Regering. We doen dat. Op regelmatige tijdstippen hebben we, zowel minister-president Bourgeois als ikzelf, als minister bevoegd voor de bestuurszaken, overleg met het Voorzitterscollege. Deze voormiddag heb ik bijvoorbeeld doorgebracht met de vakbonden om te praten over alle zaken uit de beleidsnota Bestuurszaken 2014-2019 die betrekking hebben op personeelszaken. Dat vind ik heel belangrijk. Gaan we in overleg? Ja, mevrouw Lieten, heel veel en heel graag.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): In het verleden lekten e-mails van mevrouw Lieten sneller dan nota's van topambtenaren. *(Applaus van mevrouw Ingrid Lieten)*

Zeggen dat we geen actuele vragen mogen stellen omdat het niet op basis van een officiële nota is, zou betekenen dat we hier meer dan de helft van de actuele vragen kunnen schrappen.

Het feit dat de vraag is toegelaten, betekent dat de voorzitter van oordeel was dat de vraag hier op haar plaats was. In ieder geval neem ik de uitdaging aan, en samen met u wacht ik op de overige kerntakenplannen om verder het debat te voeren.

Mevrouw Ingrid Lieten (sp-a): Minister, mijn vraag was inderdaad dat u nu zou overleggen. Wacht niet. Laat de mensen niet verder sudderen in een discussie waar ze niet uit kunnen. Neem dat overleg alstublieft ernstig. Doe het alstublieft niet zoals u met de OCMW's hebt gedaan.

Wij hebben hier onlangs een heel debat gehad over de OCMW's. Toen hebt u ook gezegd te zullen overleggen. U zou wachten op de resultaten van de ronde van Vlaanderen. Twee dagen na dit debat, op vrijdag, werd er op uw voorstel echter al een nota goedgekeurd door de Vlaamse Regering waarin de OCMW's worden afgeschaft. Dat noem ik geen overleg. Ik zie in de kranten dat ook uw coalitie-partner CD&V vragen heeft bij de manier waarop er overleg wordt gepleegd in de Vlaamse Regering. Mijn goede raad aan u is dus: neem uw topambtenaren ernstig. Ze hebben kennis van zaken. Luister naar hen. Overleggen is: luisteren naar elkaar vóór er een beslissing wordt genomen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Benoeming van zestien leden van de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is, overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie bij het Vlaams Parlement, de benoeming van zestien leden van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie.

Het nieuwe mandaat zal ingang hebben vanaf dinsdag 27 januari 2015.

De lijst met de door de fracties, de Vlaamse Interuniversitaire Raad, het vrijwillig samenwerkingsverband van Nederlandstalige vredesorganisaties en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen voorgedragen kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie:

mevrouw Anna Maria Charlier
de heer Dirk Rochtus
mevrouw Reinilde Van Moer
mevrouw Diane Verstraeten
de heer Axel Delvoie
de heer Raf Burm
de heer Berber Bevernage
mevrouw Ann Pauwels
de heer Tom Sauer
de heer Philippe Haeyaert
mevrouw Brigitte Herremans
de heer Pieter Van Eecke
de heer Jean Boulogne
de heer Patrick Develtere
mevrouw Els Dirix
de heer Steven Luys

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen in het bureau

De voorzitter: Dames en heren, de Deontologische Commissie heeft in haar vergadering van 21 januari 2015 de heer Jan Peumans verkozen tot voorzitter, mevrouw Ingrid Pira tot ondervoorzitter en de heer Kurt De Loor tot secretaris. Proficiat. (*Gelach. Applaus*)

De Commissie voor de Vervolgingen heeft in haar vergadering van 21 januari 2015 de heer Jan Peumans verkozen tot voorzitter. Proficiat, Jan Peumans. (*Gelach*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Ingrid Pira, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen
– 216 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Björn Rzoska bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Ingrid Pira, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Collega's, waarom de hoogdringendheid? U bent er ongetwijfeld van op de hoogte dat een aantal belangrijke dossiers met betrekking tot handelsvestigingen op stapel staan. Dit is geen limitatieve lijst, maar er zijn een heleboel projecten opgesomd in de bijlage bij het voorstel van resolutie. Intussen is er ook een decreet op komst met betrekking tot een integraal handelsvestigingsbeleid.

Er zijn ook een aantal nieuwe inzichten, waaronder een onderzoek over leegstand, een rapport van het Steunpunt Ruimte dat toch wel een aantal vraagtekens plaatst bij de uitwerking van dergelijke shoppingcenters en andere handelsvestigingen. Er staan een aantal projecten op stapel. Als die eenmaal een vergunning krijgen, dan wordt er eigenlijk toch wel een hypotheek gelegd op de uitvoering van het decreet dat op komst is. Daarom stellen we voor dat dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid zou worden behandeld.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Ingrid Pira, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska betreffende een daadwerkelijke integratie van het handelsvestigingsbeleid en het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen naar de Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid verwezen.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Voorzitter, mag ik verwachten van de voorzitter van de betreffende commissie dat dit voorstel van resolutie, dat volgens de plenaire vergadering niet hoogdringend maar toch dringend is, snel wordt geagendeerd? (*Instemming*)

De voorzitter: De voorzitter heeft non-verbaal toegezegd.

Het incident is gesloten.

MOTIE van Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Guy D'haeseleer, Tom Van Grieken, Anke Van dermeersch en Barbara Bonte tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Integratie en Inburgering 2014-2019 – 137 (2014-2015) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
103 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van Peter Wouters, Ward Kennes, Bart Somers, Willy Segers, Michel Doomst en Nadia Sminate tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Integratie en Inburgering 2014-2019 – 137 (2014-2015) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
19 leden hebben neen geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, mag ik uw aandacht vragen voor de bijkomende veiligheidsmaatregelen die via het Uitgebreid Bureau zijn goedgekeurd? Het is misschien vervelend dat u de badge moet dragen, maar niet iedereen in huis kent iedereen. Ik vraag uitdrukkelijk om daaraan mee te werken. Er staan geen sancties op, maar we zijn erover aan het nadenken en ik zal u dat volgende week medelen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 januari 2015 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.47 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Lionel Bajart, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Tine Soens: ambtsverplichtingen;

Björn Anseeuw, Emmily Talpe: familieverplichtingen;

Caroline Bastiaens, Barbara Bonte, Ann Brusseel, Danielle Godderis-T'Jonck, Jan Hofkens, Lies Jans, Mercedes Van Volcem: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Michèle Hostekint

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Guy D'haeseleer, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Lionel Bajart, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias

Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Herman Wynants

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Lionel Bajart, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Jan Bertels, John Crombez, Guy D'haeseleer, Caroline Gennez, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Ingrid Lieten, Els Robeyns, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Joris Vandenbroucke

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Bart Caron, Johan Danen, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Elke Van den Brandt, Wouter Vanbesien